

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดนครราชสีมา

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมแบบครบวงจร เพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley) โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 55 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 52 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ที่สอง คือ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” ซึ่งได้ยกร่างห่วงโซ่มูลค่าและยกร่างแผนผังรายการสถิติทางการแล้ว พบว่ามีรายการข้อมูลทั้งหมด 55 รายการ ซึ่งการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูล คณะกรรมการสถิติจะได้ดำเนินงานต่อไปในอนาคต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) คือ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 44 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 16 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) คือ “การบริหารจัดการน้ำ” โดยมีการยกร่างแผนผังรายการสถิติทางการแล้ว พบว่ามีรายการข้อมูลทั้งหมด 38 รายการ ซึ่งการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลคณะกรรมการสถิติจะได้ดำเนินงานต่อไปในอนาคต

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	6
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	15
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	16
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	22
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	27
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	57
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	73
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	83
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	85
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1	การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม
แผนภาพที่ 2	สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1
แผนภาพที่ 3	สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑมวบรวมจังหวัด (GPP) นครราชสีมา ปี พ.ศ. 2554	6
ตารางที่ 2 : พืชเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2554	8
ตารางที่ 3 : สัตว์เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2551 - 2555	9
ตารางที่ 4 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุนและคนงาน แยกตามประเภทโรงงาน และขนาดการลงทุน ปี พ.ศ. 2554	9
ตารางที่ 5 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	18
ตารางที่ 6 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 7 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 8 : ผลผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	27
ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”	29
ตารางที่ 10 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”	42
ตารางที่ 11 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”	42
ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์”	44
ตารางที่ 13 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์”	56
ตารางที่ 14 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	57
ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”	59
ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”	71
ตารางที่ 17 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”	71
ตารางที่ 18 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	73
ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ”	75
ตารางที่ 20 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	86

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดนครราชสีมาฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดนครราชสีมา ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บนที่ราบสูงโคราช อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ 255 กิโลเมตร มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 20,493.96 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,808,728 ไร่ มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งการปกครองออกเป็น 32 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองนครราชสีมา	2. อำเภอครบุรี	3. อำเภอเสิงสาง
4. อำเภอดอง	5. อำเภอบ้านเหลื่อม	6. อำเภอจักราช
7. อำเภอโชคชัย	8. อำเภอหนองบุญมาก	9. อำเภอด่านขุนทด
10. อำเภอเทพารักษ์	11. อำเภอโนนไทย	12. อำเภอพระทองคำ
13. อำเภอโนนสูง	14. อำเภอขามสะแกแสง	15. อำเภอบัวใหญ่
16. อำเภอสีดา	17. อำเภอบัวลาย	18. อำเภอแก้งสนามนาง
19. อำเภอประทาย	20. อำเภอโนนแดง	21. อำเภอปักธงชัย
22. อำเภอวังน้ำเขียว	23. อำเภอพิมาย	24. อำเภอห้วยแถลง
25. อำเภอสูงเนิน	26. อำเภอขามทะเลสอ	27. อำเภอสีคิ้ว
28. อำเภอปากช่อง	29. อำเภอชุมพวง	30. อำเภอเมืองยาง
31. อำเภอลำทะเมนชัย	32. อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดแบ่งออกได้เป็น 3 บริเวณ คือ บริเวณเทือกเขาที่สูงทางตอนใต้ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 250 ม. พื้นที่ระหว่างเทือกเขาส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลึกและลูกคลื่นลอนตื้น ตอนล่างของหุบเขามีความลาดชันค่อนข้างมาก ส่วนบริเวณที่สูงทางตอนกลาง มีความสูงจากระดับน้ำทะเลอยู่ระหว่าง 200 ม. ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลูกคลื่นลอนตื้น ยกเว้นบริเวณใกล้เชิงเขามีลักษณะเป็นพื้นลูกคลื่นลอนลึก ที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำไหลผ่านหลายสาย พื้นที่บางแห่งเป็นพื้นที่ราบซึ่งเป็นป่าหมดสภาพและปัจจุบันเป็นพื้นที่ทำการเกษตรแต่บางแห่งปล่อยทิ้งไว้ว่างเปล่า บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นและพื้นที่ราบลุ่มทางตอนเหนือ สูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 200 ม. มีลักษณะเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นที่สูงสลับที่นา บางตอนเป็นพื้นที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อทำการเกษตร และการพัฒนาเมือง พัฒนาอุตสาหกรรม และการประมง

¹ แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ.2558 – 2561 (ฉบับทบทวน) นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดนครราชสีมามีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่า GPP สูงถึง 202,014 ล้านบาท มีอัตราการเติบโตคิดเป็นร้อยละ 7.54 สูงเป็นอันดับที่ 10 ของประเทศ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว (GPP/capita) เท่ากับ 71,405 บาท สูงเป็นอันดับที่ 45 ของประเทศ

การที่จังหวัดนครราชสีมามีความโดดเด่นในรายได้ แต่กลับมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด ต่อหัวในอันดับท้ายของประเทศ แสดงถึงความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในจังหวัด สืบเนื่องมาจากการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึงรายได้ของจังหวัดในปริมาณมากกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์รายย่อยๆ เท่านั้น

สาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาที่มีสัดส่วนโครงสร้างเศรษฐกิจมากที่สุดของจังหวัด จากสัดส่วนมูลค่า GPP ด้านอุตสาหกรรม พบว่ากิจกรรมทางอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมามีความสำคัญต่อจังหวัดและต่อประเทศในระดับปานกลาง จังหวัดนครราชสีมามีอัตราการเติบโตทางอุตสาหกรรมเฉลี่ยที่ร้อยละ 6.62 ต่อปี ซึ่งสูงกว่าอัตราการเติบโต GPP โดยรวมของจังหวัด (เติบโตที่ร้อยละ 7.8) และสูงกว่าอัตราการเติบโต GPP ภาคอุตสาหกรรมทั่วประเทศ (เติบโตที่ร้อยละ 4.8) แสดงให้เห็นว่าภาคอุตสาหกรรมยังมีศักยภาพในการพัฒนาให้เติบโตขึ้นเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของจังหวัด

ในส่วนภาคเกษตร มีสัดส่วน GPP ต่อจังหวัด เท่ากับร้อยละ 16.52 สัดส่วน GPP ต่อประเทศเท่ากับร้อยละ 28.19 อยู่ในอันดับ 3 ของประเทศ หมายความว่ากิจกรรมทางเกษตรกรรมของจังหวัดนครราชสีมามีความสำคัญต่อจังหวัดในระดับปานกลาง แต่มีความสำคัญต่อประเทศสูงมูลค่า GPP ภาคเกษตรกรรม เท่ากับ 36,526 ล้านบาท เฉลี่ย GPP 5 ปี 28,888 ล้านบาท มีอัตราการเติบโตเฉลี่ย 5 ปี เท่ากับร้อยละ 10.88

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) นครราชสีมา ปี พ.ศ. 2554

(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	ปี 2554	เฉลี่ย GPP 5 ปี	อัตราเติบโต 5 ปี	% ต่อ GPP จังหวัด	% ต่อ GPP ประเทศ
เกษตรกรรม(รวม)	35,891	29,175	10.80	16.68	28.47
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	35,526	28,888	10.88	16.52	28.19
การประมง	365	287	3.29	0.46	0.28
อุตสาหกรรมการผลิต	59,373	51,585	67.62	29.49	50.33
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1,727	1,570	-2.08	0.90	1.53
การผลิต	57,646	50,016	7.91	28.60	48.80
ภาคอื่นๆ	382,996	334,209	7.11	-	-
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	5,200	4,497	5.52	2.57	4.39
การก่อสร้าง	12,926	9,758	20.43	5.58	9.52

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) นครราชสีมา ปี พ.ศ. 2554 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	ปี 2554	เฉลี่ย GPP 5 ปี	อัตราเติบโต 5 ปี	% ต่อ GPP จังหวัด	% ต่อ GPP ประเทศ
การขนส่ง การค้าปลีก	23,763	22,107	-1.26	12.64	21.57
โรงแรมและภัตตาคาร	3,753	3,426	10.29	1.96	3.34
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าการคมนาคม	6,718	6,756	-4.26	3.86	6.59
ตัวกลางทางการเงิน	8,577	7,468	10.97	4.27	7.29
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	8,249	7,875	2.41	4.50	7.68
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	15,395	12,717	6.84	7.27	12.41
การศึกษา	15,275	13,506	8.20	7.72	13.18
การบริการด้านสุขภาพ งานสังคมสงเคราะห์	4,302	3,756	8.48	2.15	3.66
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการอื่นๆ	2,232	2,037	11.11	1.16	1.99
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	358	244	10.89	0.14	0.24
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	202,014	174,908	7.54	100.00	170.66
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (บาท)	71,405	62,351	7.22	35.65	60.84
ประชากร (ล้านคน)	2,829	-	-	-	-

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ.2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 27.

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

2.2.2.1 พืชเศรษฐกิจ

จังหวัดนครราชสีมามีจำนวนพื้นที่ทั้งหมด 12.80 ล้านไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 8.70 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 67.97 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ส่วนใหญ่ทำการปลูกข้าวและพืชไร่ มีครัวเรือนเกษตรกรรวมทั้งหมด 326,587 ครัวเรือน

พืชเศรษฐกิจที่สร้างมูลค่าให้กับจังหวัดนครราชสีมาหลายชนิด เนื่องจากพื้นที่มีศักยภาพในการผลิตพืชค่อนข้างเหมาะสม ประกอบกับมีโรงงานภาคอุตสาหกรรมเกษตรขนาดใหญ่รองรับผลผลิตเกษตรได้อย่างเพียงพอ อีกทั้งจังหวัดนครราชสีมายังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมกระจายสินค้าเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตอื่นได้สะดวก

รายการพืชเศรษฐกิจสำคัญ

1) ข้าว มีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด 4,319,122 ไร่ แยกเป็น

1.1) ข้าวนาปี 3,889,701 ไร่ ผลผลิต 1.4 ล้านตัน ผลผลิต

เฉลี่ย 415 กก. ต่อไร่

1.2) ข้าวนาปรัง 429,421 ไร่ ผลผลิต 263,758 ตัน ผลผลิต

เฉลี่ย 617 กก. ต่อไร่

2) พืชไร่ มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 3,736,595 ไร่ แยกเป็น

2.1) มันสำปะหลัง 1,671,035 ไร่ ผลผลิต 6.4 ล้านตัน
ผลผลิตเฉลี่ย 3,842 กก. ต่อไร่

2.2) อ้อยโรงงาน 610,000 ไร่ ผลผลิต 6 ล้านตัน ผลผลิตเฉลี่ย
10,000 กก. ต่อไร่

2.3) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 818,769 ไร่ ผลผลิต 630,217 ตัน
ผลผลิตเฉลี่ย 780 กก. ต่อไร่

2.4) พืชไร่ชนิดอื่นๆ 536,791 ไร่

ตารางที่ 2 : พืชเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2554

รายการ	ข้าวนาปี	ข้าวนาปรัง	มันสำปะหลัง	อ้อย	ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์
พื้นที่ปลูก(ไร่)	3,889,701	429,421	1,671,035	610,000	818,769
ผลผลิต (ตัน)	1,431,024	263,758	6,420,910	6,000,000	630,217
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	415	617	3,842	10,000	780
ผลผลิตเฉลี่ยของ ประเทศ (กก./ไร่)	404	582	2,910	10,905	650
ร้อยละของผลผลิต ในประเทศ	3.87	122.87	22.95	7.52	10.75
ลำดับของประเทศ	5	12	1	4	2

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ.2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556,
ส่วนที่ 3, หน้า 30

2.2.2.2 ปศุสัตว์ และการประมง

สัตว์เศรษฐกิจสำคัญที่สร้างรายได้ในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ โคเนื้อ
โคนม กระบือ ไก่เนื้อ/ไก่พื้นเมือง และสุกร มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ 216,511 ครัวเรือน สัดส่วน
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาปศุสัตว์ เท่ากับ 6,965 ล้านบาท

1) โคเนื้อ (พันธุ์โคราชขาว/ลูกผสม) ปริมาณผลิตเพิ่มขึ้น
อย่างต่อเนื่องทุกปีโดยในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 377,918 ตัว ราคาผลิต 15,004 บาท/ตัว มีผลผลิตมาก
เป็นอันดับ 1 ของประเทศ นิยมเลี้ยงกันมากที่ อ.ด่านขุนทด อ.ประทาย อ.ห้วยแถลง อ.โนนสูง และ
อ.เมือง

2) โคนม/น้ำนมดิบ ปริมาณผลิตโคนม ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน
97,778 ตัว โดยปี 2553 มีผลผลิตน้ำนมดิบ 164,053,199 ลิตร ซึ่งผลผลิตในอันดับ 2 ของประเทศ
นิยมเลี้ยงกันมากที่ อ.ปากช่อง อ.พิมาย อ.สูงเนิน อ.สีคิ้ว และ อ.ปักธงชัย

3) ไก่ (ไก่เนื้อ/ไก่พื้นเมือง) ผลผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี
โดยในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 26.340 ล้านตัว ราคาผลิต 76 บาท/ตัว เป็นผลผลิตอยู่ในอันดับ 4
ของประเทศไทย นิยมเลี้ยงกันมากที่ อ.สูงเนิน อ.ปักธงชัย อ.โชคชัย อ.ปากช่อง และ อ.หนองบุญมาก

4) สุกร (สุกรขุน/พันธุ์) มีปริมาณผลิตปี พ.ศ. 2555 จำนวน
408,953 ตัว ราคาผลิต 7,952 บาท/ตัว ผลผลิตอยู่ในอันดับ 5 ของประเทศไทย นิยมเลี้ยงกันมากที่
อ.ปากช่อง อ.สูงเนิน อ.สีคิ้ว อ.โนนไทย และ อ.ปักธงชัย

5) กระบือ มีแนวโน้มปริมาณผลิตเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 44,295 ตัว ราคาผลิต 17,067 บาท/ตัว ผลผลิตเป็นอันดับ 9 ของประเทศ นิยมเลี้ยงกันมากที่ อ.บัวใหญ่ อ.ประทาย อ.คง อ.โนนแดง และ อ.ปักธงชัย

ตารางที่ 3 : สัตว์เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2551 - 2555

รายการ	โคเนื้อ	กระบือ	ไก่	สุกร	น้ำนมดิบ
ปริมาณผลผลิต (ตัว)	พันธุ์พื้นเมือง/ลูกผสม		ไก่เนื้อ/ไก่พื้นเมือง	สุกรขุน/สุกรพันธุ์	
- ปี 2551	28,597	21,990	87,750,173	217,421	112,204,832
- ปี 2552	57,140	5,593	96,002,730	518,090	118,149,770
- ปี 2553	103,838	14,603	61,646,256	317,581	164,053,199
- ปี 2555	377,918	44,295	26,340,346	408,953	(โคนม 97,778 ตัว)
ราคา ณ แหล่งผลิต ปี 2553 (บาท/ตัว)	15,004	17,067	76	7,952	16.33
ลำดับของประเทศ	1	9	4	5	2
ร้อยละของประเทศ	5.97	3.57	6.86	3.72	16.92
ฟาร์มเลี้ยงมาตรฐาน	4	-	469	42	(โคนม 197)
โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน	14		17	16	-

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ.2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 32

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ด้านการประมง มีการเลี้ยงปลาในกระชัง 60 กระชัง เลี้ยงปลาในบ่อ 1.8 หมื่นบ่อ และเลี้ยงปลาในแหล่งน้ำสาธารณะ 75 แห่ง

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดนครราชสีมามีโรงงาน ทั้งสิ้นจำนวน 2,622 โรง เงินลงทุน 174,204.83 ล้านบาท คนงาน 147,385 คน ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก (เงินทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาท) จำนวน 1,734 โรง คิดเป็นร้อยละ 66.13 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ตารางที่ 4 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุนและคนงาน แยกตามประเภทโรงงาน และขนาดการลงทุน ปี พ.ศ. 2554

จำพวก	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
โรงงานจำพวกที่ 2	637	1,460.70	5,052
โรงงานจำพวกที่ 3	1,985	172,744.13	142,333
รวมโรงงานทุกจำพวก	2,622	174,204.83	147,385
ขนาดเล็ก (เงินทุน < 10 ล้านบาท)	1,734	4,246.15	18,892
ขนาดกลาง (เงินทุน 10-100 ล้านบาท)	628	21,336.12	29,652
ขนาดใหญ่ (เงินทุน > 100 ล้านบาท)	260	148,622.56	98,841
รวมโรงงานทุกขนาดการลงทุน	2,622	174,204.83	147,385

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ.2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 33

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด 5 อันดับแรก ได้แก่

1) อุตสาหกรรมการเกษตร มีโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรจำนวน 399 โรง เงินลงทุน 11,658.63 ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน 7,712 คน คิดเป็นร้อยละ 17.22 ของโรงงานทั้งหมด

2) อุตสาหกรรมขนส่ง มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการขนส่งจำนวน 292 โรง เงินลงทุน 7,495.85 ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน 7,337 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 ของโรงงานทั้งหมด

3) อุตสาหกรรมโลหะ มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับโลหะจำนวน 284 โรง เงินลงทุน 3,196.96 ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน 4,322 คน คิดเป็นร้อยละ 12.26 ของโรงงานทั้งหมด

4) อุตสาหกรรมอาหาร มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารจำนวน 229 โรง เงินลงทุน 18,382.13 ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน 14,956 คน คิดเป็นร้อยละ 9.88 ของโรงงานทั้งหมด

5) อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องจักรกลจำนวน 188 โรง เงินลงทุน 6,057.93 ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน 11,595 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 ของโรงงานทั้งหมด

มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม 2 แห่ง คือ เขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต.โนนสำราญ อ.แก้งสนามนาง พื้นที่โครงการ 5,521 ไร่ และเขตประกอบการอุตสาหกรรม บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน) ต.นากลาง อ.สูงเนิน พื้นที่โครงการ 1,567 ไร่ ประกอบด้วยโรงงาน 11 แห่ง

อำเภอที่มีการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ อ.เมือง 800 โรง เงินลงทุน 45,409.27 ล้านบาท คนงาน 50,932 คน รองลงมา ได้แก่ อ.ปากช่อง 359 โรง เงินลงทุน 21,340.02 ล้านบาท คนงาน 15,831 คน อ.สูงเนิน 133 โรง เงินลงทุน 15,935.35 ล้านบาท คนงาน 27,467 คน อ.ด่านขุนทด 126 โรง เงินลงทุน 12,922.02 ล้านบาท คนงาน 1,837 คน ตามลำดับ

ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมามีความโดดเด่นในประเด็นด้านกลยุทธ์การแข่งขัน โดยเฉพาะด้านความรวดเร็วในการจัดส่ง และประเด็นด้านปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะด้านปริมาณ คุณภาพ และระดับราคาของวัตถุดิบ อย่างไรก็ตามก็ยังสามารถเพิ่มขีดศักยภาพการแข่งขันได้ในประเด็นของ 1) ด้านปัจจัยการผลิต ควรมีการลงทุนในส่วนการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติม 2) ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน จำเป็นต้องเพิ่มจำนวนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และพัฒนาความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรม 3) ด้านรัฐบาลควรมีการให้ข้อมูลและการสนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการทำ FTA โดยตรง พร้อมยกระดับมาตรฐานการผลิตโดยรวม 4) ด้านการแข่งขันและกลยุทธ์ – ควรมีการลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากตราสินค้า การพัฒนาสินค้า และการขยายตลาด 5) ด้านอุปสงค์ ควรมีการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกัน (Cluster)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดนครราชสีมามีจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 5,232,940 คนต่อปี ซึ่งกว่าร้อยละ 98 ของนักท่องเที่ยวเป็นชาวไทย (นักท่องเที่ยวไทยจำนวน 5,124,864 คน) และร้อยละ 2 เป็นชาวต่างชาติ (108,076 คน) มียอดรวมของนักท่องเที่ยวมากเป็นอันดับที่ 6 ของประเทศ

นักท่องเที่ยวไทยมีค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนอยู่ที่ 1,638 บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนอยู่ที่ 2,792 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนที่ 1,664 บาท หรือเป็นอันดับที่ 45 ของประเทศด้านรายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดนครราชสีมาได้รับรายได้จากนักท่องเที่ยวไทยที่ 8,082 ล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ 350 ล้านบาท รวมรายได้ 8,432 ล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นอันดับที่ 13 ของประเทศ

จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน และรายได้จากการท่องเที่ยว สามารถวิเคราะห์ประเด็นทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาได้ดังนี้

- จังหวัดมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยวไทยเป็นหลัก นโยบายการท่องเที่ยวจึงควรอ้างอิงจากความต้องการ และสภาพเศรษฐกิจของไทย
- จังหวัดขาดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ จึงควรมีนโยบายด้านการประชาสัมพันธ์และการสร้างความตระหนักการท่องเที่ยวต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เพิ่มมากขึ้น
- จังหวัดมีจำนวนนักท่องเที่ยวอยู่ในอันดับ 6 ของประเทศ แต่มีค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนต่ำมาก แสดงให้เห็นว่าจังหวัดยังขาดการสร้างมูลค่าจากแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และสินค้าจังหวัด

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน²

จังหวัดนครราชสีมามีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอันดับสองของประเทศ จากข้อมูลสำนักงานสถิติจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2556 มีประชากรทั้งสิ้น 2,808,574 คน เป็นชาย 1,365,552 คน เป็นหญิง 1,443,022 คน คิดเป็นชายร้อยละ 49.35 เป็นหญิงร้อยละ 50.65 ของประชากรทั้งหมด สัดส่วนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 70.52 ปี เพศหญิง 76.79 ปี มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น อัตราส่วนการเป็นภาระเท่ากับ 35.17

อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองนครราชสีมา รองลงมาคือ อำเภอปากช่อง อำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอบ้านเหลื่อม ความหนาแน่นของประชากร 126 คนต่อตารางกิโลเมตร พื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองนครราชสีมา มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด 576 คน ต่อตารางกิโลเมตร อำเภอที่มีประชาชนหนาแน่นน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอจักราช 16 คนต่อตารางกิโลเมตร

² อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1.

ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 2,206,531 คน อยู่ในกำลังแรงงาน 1,632,424 คน คิดเป็นร้อยละ 73.99 ของจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยผู้มีงานทำ 1,616,084 คน ผู้ว่างงาน 16,340 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.97 สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศร้อยละ 0.66 เป็นอันดับ 9 ของประเทศ ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 574,107 คน รับจ้างทำงานบ้าน 105,861 คน เรียนหนังสือ 162,067 คน และอื่นๆ 306,179 คน ตามลำดับ ผลผลิตภาพแรงงาน 23,369 บาท/คน ต่ำกว่าประเทศ 3.8 เท่า อยู่ในอันดับ 36 ของประเทศ แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร แต่เนื่องจากมีปัจจัยเชิงลบจากผลผลิตการเกษตรต่อไร่น้อย ในอนาคตส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงาน ภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

2.2.5.2 การศึกษา

จำนวนปีการศึกษาค่าเฉลี่ยของจังหวัดอยู่ในเกณฑ์เดียวกับประเทศ คือ 9.1 ปี ทั้งนี้ตัวชี้วัดของค่า O-Net ม.3 พบว่าต่ำกว่าระดับประเทศ คือ ร้อยละ 35.60 (ลำดับที่ 55 ; ระดับประเทศ ร้อยละ 50)

2.2.5.3 การสาธารณสุข

การเข้าถึงบริการสุขภาพของกลุ่มเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เป็นกลุ่มโรค ที่มีผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายภาครัฐต่อหัวสูง

1) ประชาชนอายุ >15 ปี ได้รับการคัดกรองโรคเบาหวาน (DM) ร้อยละ 70.83 สูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งคัดกรองได้ร้อยละ 36.93 โดยผู้ป่วยเบาหวานที่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี พบร้อยละ 3.19 (ต่ำกว่าระดับประเทศ ซึ่งควบคุมได้ร้อยละ 3.71) และผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษาและส่งต่อ (Refer) ร้อยละ 75.14

2) ประชาชนอายุ > 15 ปี ได้รับการคัดกรองโรคความดันโลหิตสูง (HT) ร้อยละ 75.44 สูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งคัดกรองได้ร้อยละ 39.86 โดยผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่สามารถควบคุมระดับความดันได้ดี พบร้อยละ 10.20 (สูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งควบคุมได้ร้อยละ 4.19) และผู้ป่วย HT ที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/Refer ร้อยละ 60.10

3) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ 6.2 ต่อพันประชากร (ระดับประเทศ 6.8 ต่อพัน) แสดงถึงด้านสาธารณสุขยังมีปัญหาการเข้าถึงการบริการเชิงรุกและการดูแลมารดาก่อนคลอด

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

สภาพของดินในจังหวัดนครราชสีมาส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย เก็บความชุ่มชื้นได้น้อย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และมีส่วนที่เป็นดินเค็มถึงร้อยละ 30.05 ของพื้นที่ ทั้งจังหวัด มีพื้นที่เพียงบางส่วนที่เป็นดินเหนียว มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางและค่อนข้างสูง ซึ่งเหมาะแก่การเกษตรกรรมเพียงร้อยละ 30.5 ของเนื้อที่ทั้งหมด ลักษณะของดิน สามารถแบ่งออกตามลักษณะกลุ่มดินได้เป็น 4 กลุ่มคือ

- กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 55 ของพื้นที่ทั้งหมด
- กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งหมด
- กลุ่มพื้นที่ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 15 ของพื้นที่
- กลุ่มดินทะเล ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด

จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ดินเค็ม 12,808,727 ไร่ มีพื้นที่บริเวณ
คราบเกลือบนผิวดิน น้อยกว่าร้อยละ 1 - มากกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่ รวมจำนวน 3,849,254 ไร่ คิดเป็น
ร้อยละ 30.05 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยแยกตามระดับความเค็มหรือคราบเกลือบนผิวดิน สรุปได้ดังนี้

- 1) คราบเกลือบนผิวดิน มากกว่าร้อยละ 50 จำนวน 71,070 ไร่
(ร้อยละ 1.85)
- 2) คราบเกลือบนผิวดินร้อยละ 10-50 จำนวน 115,872 ไร่
(ร้อยละ 3.01)
- 3) คราบเกลือบนผิวดินร้อยละ 1-10 จำนวน 1,473,636 ไร่
(ร้อยละ 38.28)
- 4) คราบเกลือบนผิวดินน้อยกว่าร้อยละ 1 จำนวน 2,188,676 ไร่
(ร้อยละ 56.86)

การใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกออกเป็น 5 ประเภทหลัก คือ พื้นที่เกษตรกรรม
พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ชุมชน พื้นที่แหล่งน้ำ และพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ พื้นที่ทุ่งหญ้า ทุ่งหญ้าสลับไม้พุ่มเตี้ย
ซึ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 78 ของจังหวัดนครราชสีมา โดยแบ่งพื้นที่
การเกษตรออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ซึ่งพื้นที่นาข้าว มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52 ของพื้นที่
เกษตรกรรมทั้งหมดในจังหวัด รองมาเป็นพื้นที่ปลูกพืชไร่ คิดเป็นร้อยละ 44 นอกเหนือจากนั้น
เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นและพืชสวน พื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมคิดเป็นร้อยละ 4

การจัดที่ดินทำกินและคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม (สปก) แบ่งเป็นพื้นที่ NOS
รังวัด 11,662 ไร่ สบสิทธิ 777 ราย พื้นที่ปิดอำเภอรังวัด 16,275 ไร่ สบสิทธิ 1,085 ราย พื้นที่
แปลงแปลง รังวัด 13,902 ไร่ การจัดที่ดินชุมชน 99 ชุมชน 5,000 ราย จากการสำรวจข้อมูลพื้นที่
สปก. รายอำเภอรังวัด 2,392,496 ไร่ มีการปรับปรุงระบบแผนที่แปลง 275,488 ไร่ การสร้าง
และพัฒนาเกษตรรุ่นใหม่ โดยจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน (ศูนย์ใหม่)
5 ศูนย์ ขยายองค์ความรู้ 400 ราย พัฒนารัฐกิจชุมชน (SMES) 245 ราย/ไตรมาส 120 ราย ส่งเสริม
เกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) 21 กลุ่ม 249 ราย

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

1) แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ 9 กลุ่มน้ำ ได้แก่
ลุ่มน้ำมูลตอนบน ลุ่มน้ำลำพระเพลิง ลุ่มน้ำลำมูลตอนล่าง ลุ่มน้ำลำปลายมาศ ลุ่มน้ำลำตะคอง
ลุ่มน้ำลำเชียงไกร ลุ่มน้ำลำสะเทต ลุ่มน้ำลำชี และลุ่มน้ำลำจักราช รวมพื้นที่ลุ่มน้ำ 20,905 ตร.กม.
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,078.6 มม./ปี ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย 3,512 ล้าน ลบ.ม./ปี มีพื้นที่ชลประทาน
702,458 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 8.57 ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด

2) อ่างเก็บน้ำสำคัญ

2.1) อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำลำตะคอง
ความจุ 323.95 ล้าน ลบ.ม.เมตร/ 127,540 ไร่ อ่างเก็บน้ำลำพระเพลิง – ลำปลายมาศ ความจุ
149.80 ล้าน ลบ.ม./84,960 ไร่ อ่างเก็บน้ำมูลบน – ลำแซะ ความจุ 416 ล้าน ลบ.ม./135,400 ไร่
และอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ - ห้วยเตย ความจุ 102.10 ล้าน ลบ.ม./60,800 ไร่

2.2) อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ได้แก่ อ่างเก็บน้ำห้วยชัยประดิษฐ์ ความจุ 28 ล้านลูกบาศก์เมตร อ่างเก็บน้ำห้วยบ้านยาง ความจุ 7 ล้านลูกบาศก์เมตร อ่างเก็บน้ำลำเชียงไกร ความจุ 21 ล้านลูกบาศก์เมตร และอ่างเก็บน้ำห้วยตะคร้อ ความจุ 10 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3) อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก อ่างเก็บน้ำชลประทานขนาดเล็ก ที่มีอยู่ในเขต มีทั้งสิ้น 473 แห่ง

3) ปริมาณฝนและปริมาณน้ำท่า ปริมาณฝนค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ 1,035 มม. โดยค่าปริมาณฝนรายปีเฉลี่ยที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน 873 มม. หรือคิดเป็นร้อยละ 84 ของทั้งหมด และมีค่าปริมาณฝนรายปีเฉลี่ยที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูแล้ง 163 มม. หรือคิดเป็นร้อยละ 16 ของทั้งหมด

4) ปริมาณน้ำบาดาล น้ำที่สูบขึ้นมาใช้จากบ่อบาดาลและบ่อน้ำตื้นของพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดนครราชสีมา มีปริมาณรวมทั้งสิ้น 50 ล้าน ลบ.ม./ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ของปริมาณน้ำบาดาลที่สามารถพัฒนาได้ในพื้นที่ลุ่มน้ำมูล โดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีค่าประมาณ 170 ล้าน ลบ.ม./ปี การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ไม่ควรพัฒนาจนใกล้เคียงกับศักยภาพ เนื่องจากอาจมีความเสี่ยงในเชิงปริมาณและคุณภาพโดยเฉพาะเรื่องความเค็ม และอาจทำให้เกิดการแพร่กระจายของความเค็มด้วย

5) คุณภาพน้ำผิวดิน คุณภาพน้ำในแม่น้ำมูลมีแนวโน้มคุณภาพต่ำลงเมื่อมีระยะทางห่างจากปากแม่น้ำมากขึ้น ซึ่งบริเวณที่ผ่านจังหวัดนครราชสีมา จะมีแนวโน้มคุณภาพน้ำต่ำลง โดยมีค่าเฉลี่ย DO ลดลง และมีค่าความสกปรกเพิ่มมากขึ้น เข้าเกณฑ์แหล่งน้ำประเภทที่ 4 และประเภทที่ 5

2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

ในปี พ.ศ. 2551 จังหวัดนครราชสีมา มีสภาพป่าดิบสมบูรณ์เนื้อที่ประมาณ 1,243,743 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.71 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีพรรณไม้สำคัญที่ขึ้นอยู่ ได้แก่ ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้มะค่าโมง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ยาง ไม้เหียง ไม้พลวง เป็นต้น รองลงมาเป็นป่าผลัดใบสมบูรณ์ ร้อยละ 3.54 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด และพื้นที่ป่าผลัดใบรกร้างพื้นที่ร้อยละ 2.48 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยมีการกำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ดังนี้

1) พื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน 2 แห่ง คืออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และอุทยานแห่งชาติทับลาน รวมเนื้อที่ประมาณ 1,412,425 ไร่

2) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 29 ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ 4,864,238.50 ไร่

2.2.6.4 ทรัพยากรสัตว์ป่า

จังหวัดนครราชสีมา มีทรัพยากรสัตว์ป่าที่สำคัญหลายชนิด เช่น ช้าง เก้ง กวาง ลิง และนกชนิดต่างๆ ส่วนสัตว์ป่าชนิดหายากหรือใกล้จะสูญพันธุ์ ได้แก่ กระต๊อ แมวลาย หินอ่อน เลียงผา และนกเงือก สัตว์ป่าใหญ่พบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และอุทยานแห่งชาติทับลาน และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

2.2.6.5 ทรัพยากรแร่ธาตุ

จังหวัดนครราชสีมา มีผลผลิตแร่และย่อยหินที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ หินบะซอลต์ หินปูน และ แก้วหิน มีผู้ถือประทานบัตร จำนวน 30 ราย ครอบคลุมพื้นที่ 2,982 ไร่ 41 งาน 1,198 ตารางวา จำแนกเป็นพื้นที่แร่แก้วหิน 959 ไร่ 5 งาน 277 ตารางวา พื้นที่แร่หิน ดิน

หรือทรายอุตสาหกรรม 233 ไร่ 3 งาน 80 ตารางวา พื้นที่แร่หินประดับชนิดหินทราย 110 ไร่ 14 งาน 412 ตารางวา พื้นที่แร่หินอ่อน 290 ไร่ 7 งาน 134 ตารางวา พื้นที่แร่หินอ่อน หินอุตสาหกรรม ชนิดหินปูน 717 ไร่ 6 งาน 146 ตารางวา พื้นที่แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินบะซอลต์ 673 ไร่ 6 งาน 149 ตารางวา มีมูลค่าผลผลิตแร่รวมเฉลี่ย 612.72 ล้านบาท ผลผลิตแร่ที่ผลิตได้สูงสุด ในปี 2552 คือ หินปูน – หินอุตสาหกรรมชนิดก่อสร้าง ผลิตได้ 501,287 เมตริกตัน หินอ่อน ผลิตได้ 408,333.63 เมตริกตัน หินบะซอลต์ ผลิตได้ 347,071 เมตริกตัน

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“โคราช เมืองหลวงแห่งภาคอีสาน”

1. พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมแบบครบวงจรเพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley)

เป้าประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเป็น Food Valley
- 2) เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและจำหน่ายสินค้า OTOP

กลยุทธ์

1) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมการผลิตสินค้าเกษตร การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ ไปสู่ภูมิภาคอินโดจีน

2) เชื่อมโยงกระบวนการผลิตและเพิ่มศักยภาพเกษตรกร ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการในอาเซียน

3) แปรรูปสินค้าเกษตรเป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนการผลิต

4) เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวสีเขียวและ OTOP กับนิคมอุตสาหกรรมอาหาร

ตัวชี้วัด

- 1) ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของสินค้าเกษตร (ข้าว) เพิ่มขึ้น
- 2) เกษตรกรที่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ข้าว
- 3) อัตราการขยายตัวผลผลิตสาขาศุสุสัตว์ต่อ GPP
- 4) รายได้จากการท่องเที่ยว
- 5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่าย OTOP

2. ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

เป้าประสงค์

เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สุขภาพ แรงงาน และความมั่นคงปลอดภัย

กลยุทธ์

1) พัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ครอบคลุมและเท่าเทียม

2) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการบริการสุขภาพทุกกลุ่มอายุ

3) สร้างการจ้างงาน รายได้ และการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจให้แก่แรงงาน

4) รักษาความปลอดภัยและความมั่นคงทางสังคม (ยาเสพติด แรงงานต่างด้าว อาชญากรรม คும்ครองสิทธิเสรีภาพ และความยุติธรรม)

ตัวชี้วัด

- 1) สัดส่วนคนจนลดลง
- 2) อัตราการว่างงานลดลง
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)
- 4) ค่าเฉลี่ย O-net ม. 3
- 5) หน่วยบริการสาธารณสุขเข้าสู่การพัฒนามาตรฐาน HA/HCA
- 6) สัดส่วนที่ลดลงของคดียาเสพติดต่อประชากรแสนคน

3. พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- 1) เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2) เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะ
- 3) เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับสาธารณภัยต่างๆ

กลยุทธ์

- 1) การจัดการเมืองน่าอยู่แบบบูรณาการ
- 2) ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสร้างเมืองสีเขียว
- 3) การจัดการมลภาวะทางสิ่งแวดล้อม

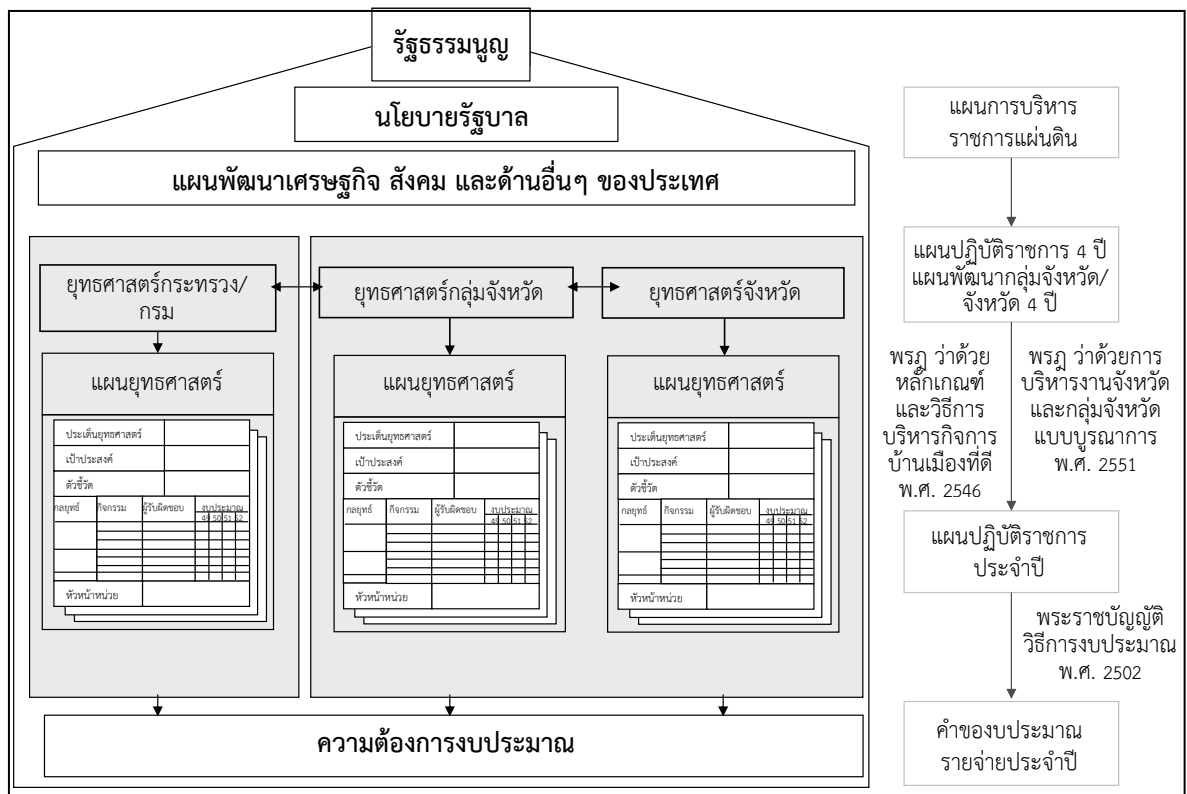
ตัวชี้วัด

- 1) พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
- 2) ปริมาณขยะลดลง
- 3) อัตราการกำจัดขยะชุมชน ถูกหลักสุขาภิบาล
- 4) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่ตามเกณฑ์ WHO
- 5) ระดับคุณภาพมาตรฐานของน้ำในลุ่มน้ำลำตะคอง

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้³

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

³ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

ตารางที่ 5 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 10 ตัวชี้วัดของจังหวัดนครราชสีมา กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจรเพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley)
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
(5) การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารราชการแบบบูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การสร้างสมดุล และความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ตารางที่ 7 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนคนจนลดลง (ร้อยละ) - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน) - อัตราการว่างงานลดลง - ร้อยละความสำเร็จในการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี - ค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นของ อปท.ที่มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - สัดส่วนมูลค่าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ต่อ GDP - ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยว
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ - ปริมาณขยะลดลง

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เฉพาะด้านการกระจายรายได้ของประชาชนในพื้นที่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ แต่ไม่มีการระบุตัวชี้วัดรวมในด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หรืออัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อไว้

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศและพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้น เพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตรและจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่จำเป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อน ถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี้ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้ม ในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัด อัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้อง ต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครราชสีมา ดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของ จังหวัดนครราชสีมา มีกรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบ การเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น คณะที่ปรึกษา ได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มี การเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบลสหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
 - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
 - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
 - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
 - ลดการเดินทาง
 - ลดเวลาการปฏิบัติ
 - ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน
- (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นแนวทาง เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมแบบครบวงจร เพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley)

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain: VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” และ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และประวัติศาสตร์”

ตารางที่ 8 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมแบบครบวงจร เพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley)	เศรษฐกิจ	- ข้าวหอมมะลิปลอดภัย - การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และประวัติศาสตร์

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

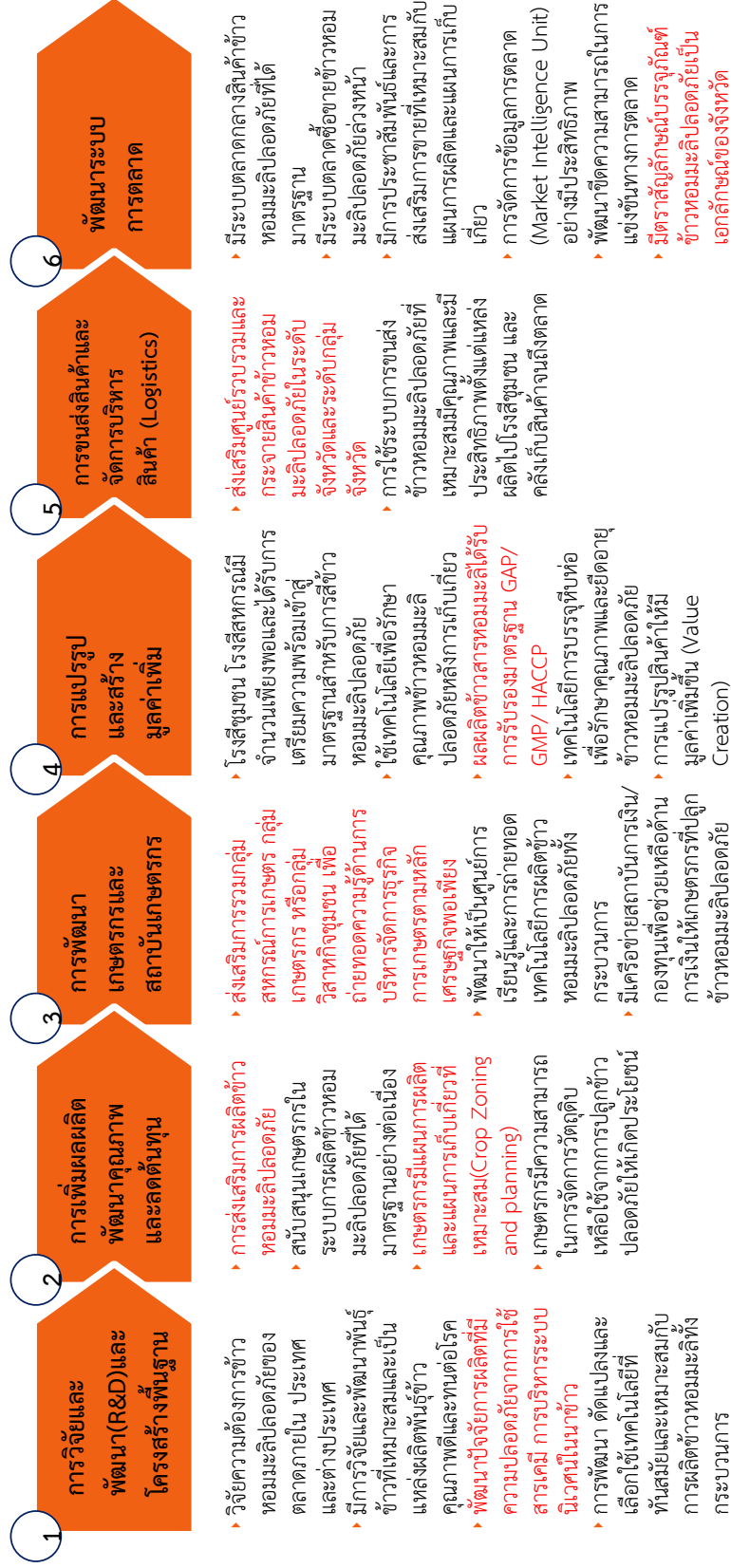
“การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพซึ่งทีมที่ปรึกษาและสถิติจังหวัดได้มีการหารือและยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้วแต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว ยังไม่ได้ถูกนำเสนอและขอมติในที่ประชุมคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดซึ่งคณะที่ปรึกษาจะนำเสนอเป็นกิจกรรมการประชุมหารือเพื่อพิจารณาในบทที่ 4 ต่อไป”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

นครราชสีมา

ข้าวหอมมะลิปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์
เพื่อส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC.1. การวิจัยและพัฒนา (R&D) + โครงสร้างพื้นฐาน							
CSF 1.1 วิจัยความต้องการข้าวปลอดภัยของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ (เช่นราคา ชนิดข้าว ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค เป็นต้น)	KPI 1.1-1 จำนวนรายงานการวิจัยความต้องการข้าวปลอดภัยของตลาดฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	Data 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความต้องการข้าวปลอดภัยของตลาดฯ ที่จังหวัดนำมาใช้ประโยชน์	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าว/ สหกรณ์จังหวัด นครราชสีมา	
CSF 1.2 มีการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมและเป็นแหล่งผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรค	KPI 1.2-1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรคที่เกษตรกรในจังหวัดใช้เพาะปลูก	Data 1.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรคที่เกษตรกรในจังหวัดใช้เพาะปลูก	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว/ ศูนย์ข้าวชุมชน/ สนง.เกษตรจังหวัด นครราชสีมา	
	KPI 1.2-2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด	Data 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว/ ศูนย์ข้าวชุมชน/ สนง.เกษตรจังหวัด นครราชสีมา	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 พัฒนาปัจจัยการผลิตที่มีความปลอดภัยจากการใช้สารเคมี เช่นการปรับปรุงดิน การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารระบบนิเวศในนาข้าว เป็นต้น	KPI 1.3-1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกข้าวปลอดภัยจากสารเคมี	Data 1.3.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่ (รหัสชุดดิน)	มี	ตัวอย่าง	รอบ 2 ปี	สนง.พัฒนาที่ดิน จังหวัดนครราชสีมา	
		Data 1.3.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ค่า Ph)	มี	ตัวอย่าง	รอบ 2 ปี	สนง.พัฒนาที่ดิน จังหวัดนครราชสีมา	
		Data 1.3.3 ผลตรวจหาสารเคมีตกค้างในเลือดแบบสุ่มจากเกษตรกร	มี	ตัวอย่าง	รายปี	สนง.สาธารณสุข จังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 1.3-2 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำในเขตชลประทานและแหล่งน้ำสาธารณะ	Data 1.3.4 จำนวนพื้นที่ชลประทาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานชลประทาน ที่ 8	
		Data 1.3.5 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานชลประทาน ที่ 8	
CSF 1.4 การพัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการผลิตข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการ	KPI 1.4-1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับการผลิตข้าวปลอดภัยของจังหวัด	Data 1.4.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้ อย่างเหมาะสมกับการผลิตข้าวปลอดภัยของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมส่งเสริมการเกษตร/ กรมการค้าข้าว	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 2.1 การส่งเสริมการผลิตข้าว ปลอดภัย	KPI 2.1-1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนเกษตรกรและ พื้นที่ปลูกข้าวปลอดภัย	Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าว ปลอดภัยในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด / สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต5	
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว ปลอดภัยในปีปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด / สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต6	
		Data 2.1.3 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าว ปลอดภัยเมื่อเทียบกับพื้นที่ ปลูกข้าวทั้งหมดของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด / สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต7	
		Data 2.1.4 ผลผลิตต่อไร่ของการปลูกข้าว ขาว ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด / สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต8	
CSF 2.2 สนับสนุนเกษตรกรในระบบ การผลิตข้าวปลอดภัยที่ได้ มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรม สาธิต คู่มือ ด้านการใช้พื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาคุณภาพดิน แหล่งน้ำที่ปลอดภัยจาก สารเคมี การเพิ่มผลผลิต และการลดต้นทุน เป็นต้น	KPI 2.2-1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับระบบ การผลิตข้าวปลอดภัยให้ ได้คุณภาพและมาตรฐาน	Data 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนและพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับระบบการผลิตข้าว ปลอดภัยให้ได้คุณภาพและ มาตรฐาน GAP หรือที่ เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด นครราชสีมา	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 2.2-2 มูลค่าการค้าข้าวหอม มะลิปลอดภัยของ จังหวัดเพิ่มขึ้น	Data 2.2.2 จำนวนผลผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่ ในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์/สำนักงาน เศรษฐกิจการเกษตร	
		Data 2.2.3 มูลค่าการค้าข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย	มี	รายงาน	รายปี	กรมศุลกากร	
		Data 2.2.4 จำนวนค่าใช้จ่ายในการ เพาะปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่ในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร	
	KPI 2.2-3 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว ที่เข้าร่วมโครงการปลูก ข้าวหอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัดได้รับการ รับรองคุณภาพข้าวตาม มาตรฐาน	Data 2.2.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้า ร่วมโครงการปลูกข้าวหอม มะลิปลอดภัยของจังหวัดที่ ได้รับการรับรองคุณภาพข้าว ตามมาตรฐาน GAP หรือ เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	
		Data 2.2.6 ปริมาณการใช้ปุ๋ยอินทรีย์/ไร่ (กก.)	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์	
		Data 2.2.7 ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมี/ไร่ (กก.)	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	KPI 2.3-1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมให้สามารถจัดทำแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	Data 2.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมจนมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	
CSF 2.4 เกษตรกรมีความสามารถในการจัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูกข้าวอินทรีย์ให้เกิดประโยชน์	KPI 2.4-1 จำนวนเกษตรกรที่มีการจัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูกข้าวอินทรีย์ให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการจัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูกข้าวอินทรีย์ให้เกิดประโยชน์	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	
		Data 2.4.2 รายได้จากการจัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูกข้าวอินทรีย์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดนครราชสีมา	
VC.3 : การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร							
CSF 3.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจการเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	KPI 3.1-1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกข้าวปลอดภัยของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 3.1.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกข้าวปลอดภัยของจังหวัดในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดนครราชสีมา	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 3.1-1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกข้าวปลอดภัยของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 3.1.2 ผลการสำรวจร้อยละความพึงพอใจและความเห็นประโยชน์ของเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจการเกษตรการค้าข้าว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดนครราชสีมา	
CSF 3.2 พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวปลอดภัยทั้งกระบวนการ	KPI 3.2-1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวปลอดภัยทั้งกระบวนการจากศูนย์การเรียนรู้ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวปลอดภัยทั้งกระบวนการจากศูนย์การเรียนรู้ของจังหวัดในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 3.2-2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวปลอดภัยและศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	Data 3.2.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวปลอดภัย Data 3.2.3 จำนวนศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	มี ไม่มี	ทะเบียน ไม่มี	รายปี ไม่มี	สนง.เกษตรจังหวัดนครราชสีมา	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกรที่ปลูกข้าวปลอดภัย	KPI 3.3-1 ร้อยละของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปลอดภัยที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงิน เมื่อเทียบกับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	Data 3.3.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปลอดภัยที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงินจากสถาบันการเงิน/กองทุน	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร/วิสาหกิจชุมชน/สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา	
		Data 3.3.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี		
	KPI 3.3-2 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 3.3.3 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร/สนง.สหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 3.3-2 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 3.3.4. จำนวนกองทุนเงินกู้ต่างๆ	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร/สนง.สหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา	
VC 4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 4.1 โรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์มีจำนวนเพียงพอและได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานสำหรับการสีข้าวปลอดภัย	KPI 4.1-1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	Data 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว/สนง.เกษตรจังหวัดนครราชสีมา	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.2 ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	KPI 4.2-1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	Data 4.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐานการใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ข้าวชุมชน/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวจังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 4.2-1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	Data 4.2.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวปลอดภัยที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ข้าวชุมชน/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวจังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 4.2-3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวปลอดภัย	Data 4.2.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวปลอดภัย	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ข้าวชุมชน/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวจังหวัดนครราชสีมา	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.3 ผลผลิตข้าวปลอดภัยได้รับการรับรองคุณภาพข้าวเพื่อการค้าในประเทศ ตามมาตรฐานข้าวปลอดภัยของจังหวัด หรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมีมาตรฐาน GAP/GMP/HACCP	KPI 4.3-1 ผลผลิตข้าวปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณีที่เงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/GMP/HACCP	Data 4.3.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณีที่เงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/GMP/HACCP	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว/ สสนง.เกษตรจังหวัด นครราชสีมา	
CSF 4.4 ใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	KPI 4.4-1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ข้าวปลอดภัยของจังหวัดที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	Data 4.4.1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ข้าวปลอดภัยของจังหวัดที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด (สกต)	
	KPI 4.4-2 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	Data 4.4.2 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด (สกต)	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.5 การแปรรูปสินค้าให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น (Value Creation)	KPI 4.5-1 เกิดกระบวนการแปรรูปสินค้าสร้างมูลค่า (Value Creation) ให้กับข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าว	Data 4.5.1 จำนวนกลุ่ม OTOP และผู้ประกอบการที่มีการพัฒนาหรือแปรรูปก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดนครราชสีมา	
		Data 4.5.2 จำนวนผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว/ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดนครราชสีมา	
VC 5 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า							
CSF 5.1 ส่งเสริมศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าข้าวปลอดภัยในระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัด เช่น มียุ้งฉางหรือโกดัง หรือสถานที่รวบรวมสินค้าข้าวที่ได้มาตรฐาน (Warehouse)	KPI 5.1-1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐานข้าวปลอดภัย	Data 5.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือสถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐานข้าวปลอดภัย	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัด/ สนง.การค้าภายใน จังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 5.1-2 จำนวนศูนย์รวบรวมและกระจายข้าวปลอดภัยในระดับจังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและกระจายข้าวปลอดภัยในระดับจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การค้าภายใน นครราชสีมา	
CSF 5.2 การใช้ระบบการขนส่งข้าวหอมมะลิปลอดภัยที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพตั้งแต่แหล่งผลิตไปโรงสีชุมชนและคลังเก็บสินค้าจนถึงตลาด	KPI 5.2-1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่งข้าวปลอดภัยของจังหวัดลดลง	Data 5.2.1 ปริมาณการขนส่งข้าวปลอดภัยโดยจำแนกตามระบบการขนส่งทางน้ำทางบกและทางราง	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อ การตลาดลูกค้า ธ.ก.ส (สกต)	
		Data 5.2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่งข้าวปลอดภัยของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อ การตลาดลูกค้า ธ.ก.ส (สกต)	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 6 : การพัฒนา ระบบการตลาด							
CSF 6.1 มีระบบตลาดกลางสินค้าข้าวปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน	KPI 6.1-1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการซื้อขายผ่านตลาดกลางสินค้าข้าวอินทรีย์ของจังหวัดเพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการซื้อขายผ่านตลาดกลางสินค้าข้าวอินทรีย์ของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส (สกต)	
CSF 6.2 มีระบบตลาดซื้อขายข้าวปลอดภัยล่วงหน้า	KPI 6.2-1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อขายข้าวล่วงหน้าเพิ่มขึ้น	Data 6.2.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อขายข้าวล่วงหน้า	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส (สกต)	
CSF 6.3 มีการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายที่เหมาะสมกับแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 6.3-1 จำนวนครั้งของการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายข้าวปลอดภัยที่เหมาะสมกับแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	Data 6.3.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายข้าวปลอดภัยที่เหมาะสมกับแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	ชุมชนต้นแบบ/สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 6.3-2 จำนวนและมูลค่าการสั่งซื้อข้าวปลอดภัยจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	Data 6.3.2 จำนวนการสั่งซื้อข้าวปลอดภัยจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส (สกต)/สหกรณ์การเกษตรพิมาย	
		Data 6.3.3 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวปลอดภัยจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส (สกต)/สหกรณ์การเกษตรพิมาย	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.4 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence Unit) อย่างมีประสิทธิภาพ	KPI 6.4-1 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวปลอดภัยของจังหวัด	Data 6.4.1 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี		
CSF 6.5 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด (เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดกับภาคส่วนต่าง ๆ การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง)	KPI 6.5-1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวปลอดภัยของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 6.5.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวปลอดภัยของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	
	KPI 6.5-2 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวปลอดภัยของที่เพิ่มขึ้น	Data 6.5.2 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวปลอดภัยในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	ทะเบียน	รายปี	ชุมชนต้นแบบ/สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส (สกต)/สหกรณ์การเกษตรต่างๆ	

ตารางที่ 9 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.6 มีตราสัญลักษณ์บรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิปลอดภัยเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	KPI 6.6-1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	Data 6.6.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรพิมาย/ สำนักงานพัฒนาชุมชน/ สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา	
		Data 6.6.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจใน Brand และรูปแบบบรรจุภัณฑ์ข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าวปลอดภัยของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์การเกษตรพิมาย/สำนักงานพัฒนาชุมชน/สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เกษตรอุตสาหกรรมแบบครบวงจร เพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley) “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มีรายการสถิติที่สำคัญ จำเป็น รวมทั้งสิ้น 55 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 52 รายการ และที่เหลือจำนวน 3 รายการ มีรายการสถิติ ที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 10 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

รายการสถิติทางการ (ที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1: (4 CSFs, 6 KPIs)	VC 2: (4 CSFs, 6 KPIs)	VC 3: (3 CSFs, 7 KPIs)	VC 4: (5 CSFs, 8 KPIs)	VC 5: (2 CSFs, 3 KPIs)	VC 6: (5 CSFs, 8 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	52 (94.55)	9	14	7	9	4	9
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	3 (5.45)	-	-	2	-	-	1
รวม	55 (100%)	9	14	9	9	4	10

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 11 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.2.3 จำนวนศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	กำลังประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.3.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	กำลังประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ	
Data 6.4.1 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวปลอดภัยของจังหวัด	กำลังประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : (ร่าง) ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และประวัติศาสตร์”

3.1.4 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์”

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว							
CSF 1.1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1-1 มีการวางแผนและ กำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของ กลยุทธ์ และโครงการต่อการ กำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด					
		Data 1.1.2 งบประมาณโครงการจังหวัด ที่จัดสรร					
		Data 1.1.3 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับ จัดสรรด้านการท่องเที่ยวต่อ งบประมาณทั้งหมด					
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2-1 จำนวนรายงานการ วิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 การรวบรวมและจัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์	KPI 1.3-1 จำนวนข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 1.3.1 จำนวนข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยวของจังหวัด					
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4-1 ความพร้อมของที่พักรับ แหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านการ ท่องเที่ยวที่สอดคล้อง กับกลุ่มเป้าหมายและ จำนวนนักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้ง การวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจเกิดขึ้น	Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อม ของที่พักรับ แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการ ท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายและจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น					
CSF 1.5 การสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการสืบสานและ ร่วมนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัด	KPI 1.5-1 อัตราการเพิ่มของชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการสืบสาน และร่วมนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัด	Data 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการสืบสานและ ร่วมนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัด					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 1.5.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชน เกี่ยวกับการสืบสาน วัฒนธรรมประเพณีของ จังหวัด					
CSF 1.6 สร้างความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 1.6-1 ระดับความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	Data 1.6.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน					
		Data 1.6.2 จำนวนสถิติคดีอาชญากรรม ที่เกิดกับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ จังหวัด					
		Data 1.6.3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ารับ การรักษาในโรงพยาบาลใน จังหวัด					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 1.6.4 สถิติจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด					
VC 2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยว							
CSF 2.1 บริหารจัดการฐานข้อมูล วัฒนธรรมท้องถิ่นและ จัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยวของจังหวัด	KPI 2.2-1 การใช้บริการข้อมูล ด้านการท่องเที่ยว จากฐานข้อมูลเพื่อการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 2.1.1 จำนวนฐานข้อมูลวัฒนธรรม ท้องถิ่นและข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยวจังหวัด					
		Data 2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวหรือ ประชาชนที่มารับบริการ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัด					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มี ความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและประเพณี ของจังหวัดและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	KPI 2.2-1 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่มี ความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและประเพณี ของจังหวัดและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	Data 2.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีการขึ้นทะเบียน มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว					
		Data 2.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่ได้รับการอบรม/ พัฒนาให้มีความรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของจังหวัดและ สามารถถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา					
CSF 2.3 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	KPI 2.3-1 จำนวนแรงงานและ บุคลากรที่มีศักยภาพ ในการในกิจกรรมที่เป็น ห่วงโซ่การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์	Data 2.3.1 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่เป็น ห่วงโซ่การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 2.4-1 รายการท่องเที่ยวที่เป็น การเชื่อมโยงเส้นทาง (Routes) ท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดและจังหวัดอื่นๆ เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 จำนวนรายการท่องเที่ยวที่เป็น การเชื่อมโยงเส้นทาง (Routes) ท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดและจังหวัดอื่น ๆ					
	KPI 2.4-2 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 2.4.2 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง					
		Data 2.4.3 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน					
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 3.1 ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่	KPI 3.1.1 แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 3.2.1 พื้นที่สีเขียวในบริเวณรอบสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวในบริเวณรอบสถานที่ท่องเที่ยว					
CSF 3.3 พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 3.3-1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 3.3.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง					
		Data 3.3.2 พื้นที่การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในแหล่งท่องเที่ยว					
CSF 3.4 การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	KPI 3.4-1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.4.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดต่อเดือน					
		Data 3.4.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดโดยเฉลี่ยต่อเดือน					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 3.4.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/ สุขลักษณะต่อปี					
VC 4 : พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว							
CSF 4.1 อนุรักษ์และนำเสนอ กิจกรรมท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมที่เป็น อัตลักษณ์ของจังหวัด	KPI 4.1-1 จำนวนปราชญ์พื้นบ้าน และภูมิปัญญาสาขาต่างๆ ได้รับการส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น	Data 4.1.1 จำนวนปราชญ์พื้นบ้านและภูมิ ปัญญาสาขาต่างๆได้รับการ ส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					
	KPI 4.1-2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและ สวนสาธารณะที่เพิ่มขึ้น	Data 4.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติและสวนสาธารณะ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					
CSF 4.2 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ และน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.2-1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่ม สาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มี สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ ที่ได้มาตรฐาน					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.3 พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมแบบ Cross Border เพื่อรองรับ AEC	KPI 4.3-1 เกิดกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Cross Border ที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน					
VC 5 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว							
CSF 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาให้ธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรมได้รับการรับรองมาตรฐาน	KPI 5.1-1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรมได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน					
		Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน					
		Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน					
		Data 5.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร กิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ	KPI 5.2-1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร เป็นต้น	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน					
		Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนให้ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3-1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)					
		Data 5.3.2 มูลค่าสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด					
VC 6 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1-1 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น					
		Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น					
		Data 6.1.3 ระยะเวลาการพำนัภายในจังหวัดของกลุ่มนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น					

ตารางที่ 12 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.2 การสร้างเรื่องราวและประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	KPI 6.2-1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของจังหวัด					
		Data 6.2.2. จำนวนครั้งของการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติในจังหวัดผ่านสื่อต่าง ๆ					
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3-1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวจังหวัดที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวจังหวัดที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)					

3.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์”

การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพอีกชนิดหนึ่งภายใต้ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 อยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) และนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต่อไปในอนาคต

ตารางที่ 13 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์”

รายการสถิติทางการ (ที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1: (6 CSFs, 6 KPIs)	VC 2 : (4 CSFs, 4 KPIs)	VC 3: (4 CSFs, 4 KPIs)	VC 4: (3 CSFs, 4 KPIs)	VC 5: (3 CSFs, 3 KPIs)	VC 6: (3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	-	-	-	-	-	-	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน	-	-	-	-	-	-	-
3.รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชน

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”

ตารางที่ 14 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชน	สังคม	การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”

นครราชสีมา

บริเวณพื้นที่อำเภอเมือง

การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

และพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

- ▶ ลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่
- ▶ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่
- ▶ พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น
- ▶ การบริหารแรงงานต่างด้าว/ประชากรแฝง
- ▶ สุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ
- ▶ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ
- ▶ ส่งเสริมกิจกรรมเสริมรายได้แรงงาน

- ▶ ให้ความรู้ ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้
- ▶ สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน
- ▶ การสนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาบุคลากรและส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ▶ การส่งเสริมอาชีพบนพื้นฐานขององค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถสร้างรายได้แก่ชุมชน

- ▶ ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
- ▶ ลดปัญหาอาชญากรรม
- ▶ ป้องกัน/ป้องกัน/ปราบปราม ยาเสพติด
- ▶ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน
- ▶ การป้องกัน รับมือ บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ

- ▶ ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว
- ▶ ส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว
- ▶ สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน
- ▶ ปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน
- ▶ การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3.2.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การจัดการแรงงานในพื้นที่							
CSF 1.1 ลดปัญหาการว่างงาน ในพื้นที่	KPI 1.1.1 จำนวนคนที่ว่างงาน	Data 1.1.1 จำนวนคนที่ว่างงานในปีปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	มี	การสำรวจ ภาวะการ ทำงานของ ประชากร	รายไตรมาส	สำนักงานสถิติ จังหวัด	
	KPI 1.1.2 อัตราการว่างงานจำแนก ตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่มอายุ และระดับ การศึกษาที่สำเร็จ	Data 1.1.2 อัตราการว่างงาน จำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่มอายุ และระดับการศึกษาที่สำเร็จ	มี	การสำรวจ ภาวะการ ทำงานของ ประชากร	รายไตรมาส	สำนักงานสถิติ จังหวัด	
CSF 1.2 ลดปัญหาการขาดแคลน แรงงานในพื้นที่	KPI 1.2.1 จำนวนกำลังแรงงานรวม จำแนกตาม เพศ กลุ่มอายุ ภาค เขตการปกครอง	Data 1.2.1 จำนวนกำลังแรงงานรวม จำแนกตาม เพศ กลุ่มอายุ ภาค เขตการปกครอง	มี	การสำรวจ ภาวะการ ทำงานของ ประชากร	รายไตรมาส	สำนักงานสถิติ จังหวัด	
CSF 1.3 พัฒนาคุณภาพฝีมือ แรงงานในสาขาที่จำเป็น	KPI 1.3.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการ พัฒนาฝีมือแรงงานและได้ งานทำ (จำแนกตามกิจกรรม การฝึกหลัก ภาค และเพศ)	Data 1.3.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือ แรงงานและได้งานทำ (จำแนกตาม กิจกรรมการฝึกหลัก ภาค และเพศ)	มี	ประมวลผล จากระบบ สารสนเทศ กรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน Datacenter เพื่อนำไป วิเคราะห์และ รายงาน	รายเดือน/ ไตรมาส	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 5 นครราชสีมา	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 1.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ได้รับ การพัฒนาฝีมือแรงงานและได้งานทำ (จำแนกตามกิจกรรมการฝึกหลัก ภาค และเพศ)	มี	ประมวลผล จากระบบ สารสนเทศ กรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน Datacente r เพื่อนำไป วิเคราะห์ และรายงาน	รายเดือน/ ไตรมาส	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 5 นครราชสีมา	
CSF 1.4 การบริหารแรงงาน ต่างด้าว/ประชากรแฝง	KPI 1.4.1 การบริหารแรงงานต่างด้าว อย่างมีประสิทธิภาพ	Data 1.4.1 จำนวนแรงงานต่างด้าวในพื้นที่	ไม่มี			สำนักงานจัดหางาน จังหวัดนครราชสีมา (ข้อมูลจากเว็บไซต์ กรมการจัดหางาน สำนักบริหารจัดการ แรงงานต่างด้าว)	
		Data 1.4.2 จำนวนการว่างงานในพื้นที่	ไม่มี			สำนักงานจัดหางาน จังหวัดนครราชสีมา	
CSF 1.5 สุขภาวะของแรงงานใน สถานประกอบการ	KPI 1.5.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการ ตรวจสุขภาพประจำปี	Data 1.5.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการตรวจ สุขภาพประจำปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสวัสดิการ และคุ้มครอง แรงงานฯ	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 1.5.2 อัตราการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการ ทำงานต่อลูกจ้าง 1,000 ราย	Data 1.5.2 อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงานต่อลูกจ้าง 1,000 ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสวัสดิการ และคุ้มครอง แรงงานฯ	
CSF 1.6 การลดอุบัติเหตุของ แรงงานในสถาน ประกอบการ	KPI 1.6.1 ร้อยละของแรงงานนอกระบบ ได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุ จากการทำงานจำแนก เพศ และเขตการปกครอง	Data 1.6.1 ร้อยละของแรงงานนอกระบบได้รับ บาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการทำงาน จำแนก เพศ และเขตการปกครอง	ไม่มี			สำนักงานสวัสดิการ และคุ้มครอง แรงงานฯ	
	KPI 1.6.2 อัตราการปฏิบัติถูกต้องตาม กฎหมายคุ้มครองความ ปลอดภัยในการทำงานของ สถานประกอบกิจการ	Data 1.6.2 อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย คุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ	มี	ออก ตรวจสอบ ข้อมูล	รายปี	สำนักงานสวัสดิการ และคุ้มครอง แรงงานฯ	
CSF 1.7 ส่งเสริมกิจกรรมเสริม รายได้แรงงาน	KPI 1.7.1 กิจกรรมเสริมรายได้แรงงาน หรือการฝึกอาชีพเสริม	Data 1.7.1 จำนวนแรงงานที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริม รายได้แรงงาน หรือการฝึกอาชีพเสริม	มี	บันทึกจาก ประวัติใบ สมัครเข้าฝึก ลงในระบบ รายงานและ ประมวลผล จากระบบ สารสนเทศ กรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน Datacenter	รายเดือน/ ทุกครั้งที่มี การเปิดฝึก	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 5 นครราชสีมา/สนง. จัดหางานจังหวัด/ สนง.แรงงานจังหวัด	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 2 : ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/รายได้							
CSF 2.1 ให้ความรู้ ทักษะให้ ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อ สร้าง รายได้	KPI 2.1.1 จัดกิจกรรมให้ความรู้ ทักษะ ให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อ สร้างรายได้	Data 2.1.1 จำนวนแรงงานที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ ความรู้ ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริม เพื่อสร้างรายได้	มี	บันทึกจาก ประวัติใบ สมัครเข้าฝึก ลงในระบบ รายงานและ ประมวลผล จากระบบ สารสนเทศ กรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน Datacenter	รายเดือน/ ทุกครั้งที่มี การเปิดฝึก	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 5 นครราชสีมา/สนง. จัดหางานจังหวัด/ สนง.แรงงานจังหวัด	
		Data 2.1.2 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ ความรู้ ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริม เพื่อสร้างรายได้	มี	ทะเบียนคุม รายละเอียด กลุ่มฝึก	รายเดือน/ ทุกครั้งที่มี การเปิดฝึก	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 5 นครราชสีมา/ สำนักงานพัฒนา ชุมชน/แรงงาน/ จัดหางาน/เทศบาล นคร/สหกรณ์ จังหวัด/เกษตรและ สหกรณ์	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 สร้างอาชีพที่เหมาะสม กับชุมชน	KPI 2.2.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการ พัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนก ตามกิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่ม สาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ช่วงอายุ และเพศ	Data 2.2.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือ แรงงาน จำแนกตามกิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ช่วงอายุ และเพศ	มี	บันทึกจาก ประวัติใบ สมัครเข้าฝึก ลงในระบบ รายงานและ ประมวลผล จากระบบ สารสนเทศ กรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน Datacenter	รายเดือน/ ทุกครั้งที่ม ีการเปิดฝึก	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 5 นครราชสีมา/กศน./ พช.	
	KPI 2.2.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ ครัวเรือน จำแนกตาม แหล่งที่มาของรายได้และ สถานะทางเศรษฐกิจสังคมของ ครัวเรือน ทัวราชอาณาจักร	Data 2.2.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้และ สถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน ทัวราชอาณาจักร	มี	การสำรวจ ภาวะ เศรษฐกิจ และสังคม ของ ครัวเรือน	ทุก 2 ปี	สำนักงานสถิติจังหวัด	
CSF 2.3 การสนับสนุน สถาบันการศึกษาในการ พัฒนาบุคลากรและ ส่งเสริมผู้ประกอบการ รายย่อย เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน	KPI 2.3.1 สถาบันการศึกษาในพื้นที่มี กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร และส่งเสริมผู้ประกอบการ รายย่อย เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน	Data 2.3.1 จำนวนสถาบันการศึกษาในพื้นที่มี กิจกรรมการพัฒนาบุคลากรและ ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	มี	ทะเบียนคุม รายละเอียด กลุ่มฝึก	รายเดือน	กศน./วิทยาลัยอาชีพ/ มหาวิทยาลัย	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 การส่งเสริมอาชีพบน พื้นฐานขององค์ความรู้ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถสร้างรายได้ แก่ชุมชน	KPI 2.4.1 มีการส่งเสริมอาชีพบน พื้นฐานขององค์ความรู้ด้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถ สร้างรายได้แก่ชุมชน	Data 2.4.1 จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ บนพื้นฐานขององค์ความรู้ด้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถสร้าง รายได้แก่ชุมชน	มี	ทะเบียนคุม รายละเอียด กลุ่มฝึก	รายเดือน	จัดหางาน/พช./ เกษตรและสหกรณ์/ สหกรณ์/ เกษตรจังหวัด	
VC 3 : สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน							
CSF 3.1 ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน	KPI 3.1.1 จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจร จำแนกตามผู้ขับขี่ สาเหตุ การเกิดอุบัติเหตุ ลักษณะ สภาพที่เกิดเหตุ	Data 3.1.1 จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรจำแนกตาม ผู้ขับขี่ สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ลักษณะสภาพที่เกิดเหตุ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจภูธรจังหวัด นครราชสีมา/ ขนส่ง/ปภ.	
	KPI 3.1.2 ร้อยละคดีอุบัติเหตุจราจร จำแนกตามผู้ขับขี่ สาเหตุ การเกิดอุบัติเหตุ ลักษณะ สภาพที่เกิดเหตุ	Data 3.1.2 ร้อยละคดีอุบัติเหตุจราจรจำแนก ตามผู้ขับขี่ สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ลักษณะสภาพที่เกิดเหตุ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจภูธรจังหวัด นครราชสีมา/ ขนส่ง/ปภ.	
CSF 3.2 ลดปัญหาอาชญากรรม	KPI 3.2.1 จำนวนการจับกุมคดี อาชญากรรมของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ จำแนกตาม ประเภทคดี (ประเภท คดีอาญา และคดีสำคัญตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา)	Data 3.2.1 จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรมของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตาม ประเภทคดี (ประเภทคดีอาญา และ คดีสำคัญตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทาง อาญา)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจภูธรจังหวัด นครราชสีมา	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 3.2.2 จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนก ตามเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา	Data 3.2.2 จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	ไม่มี			ตำรวจภูธรจังหวัด นครราชสีมา	
	KPI 3.2.3 จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรม ของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ จำแนกตาม ประเภทเครือข่าย (เช่น ตำรวจอาสา)	Data 3.2.3 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ จำแนกตามประเภท เครือข่าย (เช่น ตำรวจอาสา)	ไม่มี			ตำรวจภูธรจังหวัด นครราชสีมา	
CSF 3.3 ป้องกัน/ป้องปราม/ ปราบปรามยาเสพติด	KPI 3.3.1 จำนวนการจับกุมคดียาเสพติด จำแนกตามประเภทข้อหา สารเสพติด พื้นที่	Data 3.3.1 จำนวนการจับกุมคดียาเสพติด จำแนก ตามประเภทข้อหา สารเสพติด พื้นที่	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจภูธรจังหวัด นครราชสีมา/ ปปส.จังหวัด/ ปปส.ภาค	
	KPI 3.3.2 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟู จำแนกตามมาตรการ (สมัคร ใจบำบัด บังคับบำบัด และ ต้องโทษ)	Data 3.3.2 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนกตาม มาตรการ (สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)	ไม่มี			สาธารณสุขจังหวัด/ เรือนจำ/คุมประพฤติ/ ตำรวจภูธร	
	KPI 3.3.3 จำนวนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู จำแนกตามผลการบำบัด ฟื้นฟู	Data 3.3.3 จำนวนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจำแนก ตามผลการบำบัดฟื้นฟู	ไม่มี			สาธารณสุขจังหวัด/ เรือนจำ/ คุมประพฤติ/ ตำรวจภูธร	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.4 การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	KPI 3.4.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องถิ่นที่ จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	Data 3.4.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องถิ่นที่ จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	ไม่มี			ปกครองจังหวัดนครราชสีมา	
	KPI 3.4.2 อัตราการประสบเหตุเทียบกับจำนวนประชากร จำแนกตามประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	Data 3.4.2 อัตราการประสบเหตุเทียบกับจำนวนประชากร จำแนกตามประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	ไม่มี			ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา/พมจ.	
CSF 3.5 การป้องกัน รับมือ บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ	KPI 3.5.1 จำนวนผู้ประสบภัยที่ได้รับความช่วยเหลือ จำแนกตามประเภทภัย และเขตการปกครอง	Data 3.5.1 จำนวนผู้ประสบภัยจำแนกตามประเภทภัย	มี	ตามแบบ รายงานเหตุ ด่วนสาธารณ ภัย	รายเดือน	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	
		Data 3.5.2 จำนวนผู้ประสบภัยที่ได้รับความช่วยเหลือ จำแนกตามประเภทภัย และเขตการปกครอง	มี	ตามแบบ บัญชีเงินทด รองราชการ	รายเดือน	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ ท้องถิ่นจังหวัด	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 4 : ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว							
CSF 4.1 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ใน ครอบครัว	KPI 4.1.1 กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ในครอบครัว	Data 4.1.1 1 จำนวนกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ใน ครอบครัว	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด นครราชสีมา/ ศูนย์พัฒนาครอบครัว และชุมชน/ ท้องถิ่นจังหวัด	
		Data 4.1.1 2 จำนวนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด นครราชสีมา/สำนักงาน พัฒนาสังคมฯ/ สปส. ที่ 20	
	KPI 4.1.2 จำนวนครัวเรือนที่มีพ่อหรือ แม่เป็นผู้ปกครองคนเดียว จำแนกเพศ เขต เขตการ ปกครอง ภาคและจังหวัด	Data 4.1.2 จำนวนครัวเรือนที่มีพ่อหรือแม่เป็น ผู้ปกครองคนเดียว จำแนกเพศ เขต เขตการปกครอง ภาคและจังหวัด	ไม่มี			สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์	
	KPI 4.1.3 จำนวนศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชน จำแนกรายจังหวัด	Data 4.1.3 จำนวนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน จำแนกรายจังหวัด	ไม่มี			สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์/สปส ที่ 20	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรม จริยธรรมใน ครอบครัว	KPI 4.2.1 กิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว	Data 4.2.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว	มี		รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดนครราชสีมา/ สำนักงาน พระพุทธศาสนา/ ตำรวจ/ท้องถิ่น	
		Data 4.2.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรมจริยธรรมในครอบครัว	มี		รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดนครราชสีมา/ สำนักงาน พระพุทธศาสนา/ ตำรวจ/ท้องถิ่น	
	KPI 4.2.2 จำนวนแม่อายุ 15 -19 ปี ที่คลอดบุตร	Data 4.2.2 จำนวนแม่อายุ 15 -19 ปี ที่คลอดบุตร	ไม่มี			สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดนครราชสีมา/ ตำรวจภูธร	
	KPI 4.2.3 จำนวนแม่น้อยกว่า 20 ปี ที่คลอดบุตร จำแนกอายุ	Data 4.2.3 จำนวนแม่น้อยกว่า 20 ปี ที่คลอดบุตร จำแนกอายุ และจังหวัด	ไม่มี			สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดนครราชสีมา/ ตำรวจภูธร	
CSF 4.3 สร้างเสริมความสามัคคี ในครอบครัวและชุมชน	KPI 4.3.1 กิจกรรมสร้างเสริมความ สามัคคีในครอบครัวและ ชุมชน	Data 4.3.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างเสริมความ สามัคคีในครอบครัวและชุมชน	มี		รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดนครราชสีมา/ สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์/ปกครองจังหวัด	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 4.3.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริม ความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน	มี		รายเดือน	สำนักงานวัฒนธรรม/ จังหวัดนครราชสีมา/ สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์/ปกครองจังหวัด	
	KPI 4.3.2 จำนวนผู้กระทำความรุนแรง ในครอบครัวจำแนกตาม ประเภทความรุนแรง สาเหตุ การกระทำและ ความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	Data 4.3.2 จำนวนผู้กระทำความรุนแรงใน ครอบครัวจำแนกตามประเภทความ รุนแรง สาเหตุการกระทำและ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและ ผู้ถูกกระทำ	ไม่มี			สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์/บ้านพักเด็กฯ/ ตำรวจ/ สาธารณสุข	
CSF 4.4 ปลูกฝังจิตสำนึกและ ความรับผิดชอบต่อ ครอบครัวให้คนใน ชุมชน	KPI 4.4.1 จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝัง จิตสำนึกและความ รับผิดชอบต่อครอบครัวให้ คนในชุมชน	Data 4.4.1.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้ คนในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม/ สำนักงานพัฒนาสังคมฯ/ สำนักงานพัฒนา ชุมชนฯ/ ปกครองจังหวัด/ สำนักงานท้องถิ่น จังหวัด/สถานศึกษา/ สำนักพุทธศาสนา	

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 4.4.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อปลูกฝัง จิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อ ครอบครัวให้คนในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม/ สำนักงานพัฒนาสังคม/ สำนักงานพัฒนา ชุมชนฯ/ ปกครองจังหวัด/	

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่า “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน” มีรายการสถิติที่สำคัญ จำเป็น รวมทั้งสิ้น 44 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 28 รายการ และที่เหลือจำนวน 16 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”

รายการสถิติทางการ (ที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1: (7 CSFs, 10 KPIs)	VC 2: (4 CSFs, 5 KPIs)	VC 3: (5 CSFs, 11 KPIs)	VC 4: (5 CSFs, 9 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	28 (63.64%)	9	6	6	7
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	16 (36.36%)	3	-	6	7
รวม	44 (100%)	12	6	12	14

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 17 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.4.1 จำนวนแรงงานต่างด้าวในพื้นที่	สำนักงานจัดหางานจังหวัดนครราชสีมา	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.4.2. จำนวนการว่างงานในพื้นที่	สำนักงานจัดหางานจังหวัดนครราชสีมา	
Data 1.6.1 ร้อยละของแรงงานนอกระบบได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการทำงานจำแนก เพศ และเขตการปกครอง	สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานฯ	
Data 3.2.2 จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา	

ตารางที่ 17 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.2.3 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ตำรวจอาสา)	ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.3.2 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนกตามมาตรการ (สมัครใจ บำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)	สาธารณสุขจังหวัด/เรือนจำ/คุมประพฤติ/ตำรวจภูธร	
Data 3.3.3 จำนวนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจำแนกตามผลการบำบัดฟื้นฟู	สาธารณสุขจังหวัด/เรือนจำ/คุมประพฤติ/ตำรวจภูธร	
Data 3.4.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องถิ่น จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	ปกครองจังหวัดนครราชสีมา	
Data 3.4.2 อัตราการประสบเหตุเทียบกับจำนวนประชากร จำแนกตามประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา/พมจ.	
Data 4.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา/ศูนย์พัฒนาครอบครัวและชุมชน/ท้องถิ่นจังหวัด	
Data 4.1.1.2 จำนวนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา/สำนักงานพัฒนาสังคมฯ/สปส. ที่ 20	
Data 4.1.2 จำนวนครัวเรือนที่มีพ่อหรือแม่เป็นผู้ปกครองคนเดียว จำแนกเพศ เขต เขตการปกครอง ภาคและจังหวัด	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
Data 4.1.3 จำนวนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน จำแนกรายจังหวัด	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/สปส ที่ 20	
Data 4.2.2 จำนวนแม่อายุ 15 -19 ปี ที่คลอดบุตร	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา/ตำรวจภูธร	
Data 4.2.3 จำนวนแม่อายุน้อยกว่า 20 ปีที่คลอดบุตร จำแนกอายุ และจังหวัด	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา/ตำรวจภูธร	
Data 4.3.2 จำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทความรุนแรง สาเหตุการกระทำและความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/บ้านพักเด็กฯ/ตำรวจ/สาธารณสุข	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การบริหารจัดการน้ำ”

ตารางที่ 18 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการน้ำ

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

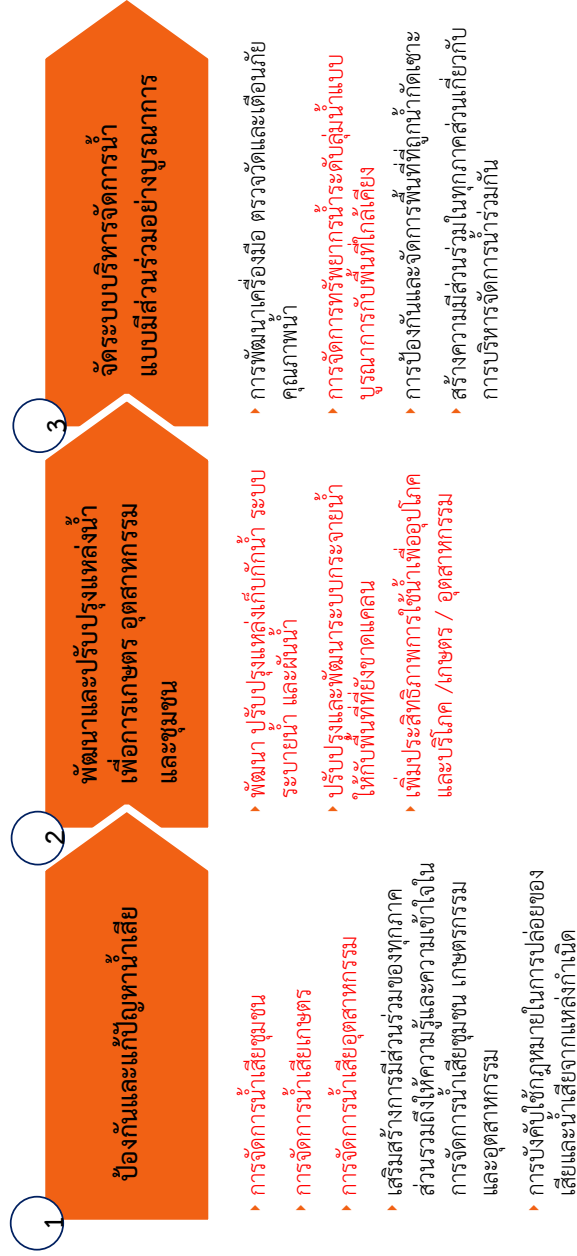
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ”

นครราชสีมา

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์

พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย								
CSF 1.1 การจัดการน้ำเสียชุมชน	KPI 1.1 การจัดการน้ำเสียชุมชนมีประสิทธิภาพ	Data 1.1.1 ผลการตรวจวัดคุณภาพ น้ำผิวดิน จำแนกตาม พื้นที่					สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม, สำนักงานสาธารณสุข	
		Data 1.1.2 ปริมาณน้ำเสียชุมชนที่เข้า ระบบบำบัด จำแนกตาม โรงบำบัดน้ำเสีย					สำนักงานสิ่งแวดล้อม ภาคที่ 11, สำนักงานเทศบาล	
		Data 1.1.3 ปริมาณน้ำเสียชุมชนที่เข้า และผ่านระบบบำบัดของ องค์การจัดการน้ำเสีย ต่อปี จำแนกตาม แหล่งกำเนิดน้ำเสีย					กทม.	
		Data 1.1.4 ร้อยละของปริมาณน้ำเสีย ที่บำบัดได้ต่อ ความสามารถในการ บำบัดของระบบบำบัดน้ำ เสียในเขตเทศบาล					สำนักงานสิ่งแวดล้อม ภาคที่ 11, สำนักงานเทศบาล	

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.2 การจัดการน้ำเสียเกษตร	KPI 1.2 การจัดการน้ำเสียภาคเกษตร มีประสิทธิภาพ	Data 1.2.1 ผลการตรวจวัดคุณภาพ น้ำผิวดิน จำแนกตาม พื้นที่การเกษตร					สำนักงานชลประทาน ที่ 8	
		Data 1.2.2 ปริมาณน้ำเสียพื้นที่ เกษตรที่เข้าระบบบำบัด จำแนกแหล่งพื้นที่ เพาะปลูก					สำนักงานชลประทาน ที่ 8	
		Data 1.2.3 ร้อยละของปริมาณน้ำเสีย ที่บำบัดได้ต่อความสามารถ ในการบำบัดของระบบ บำบัดน้ำเสีย					สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด นครราชสีมา	
CSF 1.3 การจัดการน้ำเสีย อุตสาหกรรม	KPI 1.3 การจัดการน้ำเสียภาคอุตสาหกรรม มีประสิทธิภาพ	Data 1.3.1 ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ ผิวดิน จำแนกตามพื้นที่					นิคมอุตสาหกรรม, สำนักงานอุตสาหกรรม	
		Data 1.3.2 ปริมาณน้ำเสีย ภาคอุตสาหกรรมที่เข้า ระบบบำบัด จำแนกตาม โรงบำบัดน้ำเสีย					องค์การจัดการน้ำเสีย	

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 1.3.3 ปริมาณน้ำเสีย ภาคอุตสาหกรรมที่เข้า และผ่านระบบบำบัดของ องค์การจัดการน้ำเสียต่อปี จำแนกตามแหล่งกำเนิด น้ำเสีย					องค์การจัดการน้ำเสีย	
		Data 1.3.4 ร้อยละของปริมาณ น้ำเสียที่บำบัดได้ต่อ ความสามารถในการบำบัด ของระบบบำบัดน้ำเสียใน เขตอุตสาหกรรม					องค์การจัดการน้ำเสีย	
CSF 1.4 เสริมสร้างการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนรวมถึง ให้ความรู้และความ เข้าใจในการจัดการน้ำ เสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม	KPI 1.4 สังคมมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนมี ความรู้และความเข้าใจในการจัดการ น้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรม	Data 1.4.1 จำนวนกิจกรรมเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วน รวมถึงให้ความรู้และ ความเข้าใจในการจัดการ น้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม					สำนักงานเทศบาลนคร นครราชสีมา, สำนักงานอุตสาหกรรม, นิคมอุตสาหกรรม	
CSF 1.5 การบังคับใช้กฎหมายใน การปล่อยของเสียและ น้ำเสียจากแหล่งกำเนิด	KPI 1.5 เกิดการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการปล่อยของเสียและน้ำเสีย	Data 1.5.1 จำนวนคดีเรื่องการปล่อย ของเสียและน้ำเสียจาก ภาคเกษตร ชุมชน และ อุตสาหกรรม					สำนักงานอุตสาหกรรม	

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 2 : พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และชุมชน								
CSF 2.1 พัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บ กักน้ำ ระบบระบายน้ำ และผันน้ำ	KPI 2.1 แหล่งกักเก็บน้ำและระบบระบายน้ำ มีจำนวนเพิ่มขึ้น	Data 2.1.1 จำนวนและพื้นที่ต้นน้ำ ลำธาร จำแนกตามลุ่มน้ำ					โครงการชลประทาน จังหวัดนครราชสีมา	
		Data 2.1.2 จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น และ ปริมาตรเก็บกัก					สำนักงานทรัพยากรน้ำ , สำนักงานชลประทาน ที่ 8, สำนักงานเจ้าท่า, สำนักงานท้องถิ่น	
		Data 2.1.3 ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยต่อปี จำแนกรายสถานี					สำนักงานชลประทาน ที่ 8, สำนักงานทรัพยากรน้ำ	
		Data 2.1.4 ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำ ขนาดใหญ่และขนาดกลาง จำแนกตามลุ่มน้ำ					สำนักงานชลประทาน ที่ 8	
CSF 2.2 ปรับปรุงและพัฒนาระบบ กระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ ยังขาดแคลน	KPI 2.2 ระบบกระจายน้ำได้รับการปรับปรุง และพัฒนาเพื่อกระจายน้ำให้กับ พื้นที่ที่ขาดแคลน	Data 2.2.1 ปริมาณน้ำดิบที่ใช้ทำ น้ำประปาจำแนกตาม แหล่งน้ำ (น้ำใต้ดิน น้ำผิวดิน อ่างเก็บน้ำ คลองชลประทาน)					สำนักบาดาล , สำนักงานงานประปา ส่วนภูมิภาค	

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 2.2.2 ปริมาณน้ำหมุนเวียน (ลบ.ม. ต่อคน ต่อปี)					สำนักงานประปาเทศบาลนครนครราชสีมา, ประปาส่วนภูมิภาค	
CSF 2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค และบริโภค/เกษตร/อุตสาหกรรม	KPI 2.3 ระบบการจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค/บริโภค/เกษตรและอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ	Data 2.3.1 ร้อยละของการใช้น้ำต่อปริมาณน้ำทั้งหมด					สำนักงานประปาเทศบาลนครนครราชสีมา, ประปาหมู่บ้าน	
		Data 2.3.2 ปริมาณการใช้น้ำ จำแนกตามการใช้ประโยชน์ (ลบ.ม ต่อคน ต่อปี)					ประปาส่วนภูมิภาค	
VC 3 : จัดระบบบริหารจัดการน้ำ แบบมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ								
CSF 3.1 การพัฒนาเครื่องมือตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ	KPI 3.1 มีเครื่องมือตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำที่มีประสิทธิภาพ	Data 3.1.1 จำนวนสถานีเตือนภัยคุณภาพน้ำในพื้นที่					สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม , สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11	
		Data 3.1.2 มูลค่าความเสียหายจากคุณภาพน้ำจำแนกตามพื้นที่					เทศบาล, เทศบาลนคร, สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด, อุตสาหกรรมจังหวัด นครราชสีมา	

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการ กับพื้นที่ใกล้เคียง	KPI 3.2.1 การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการ กับพื้นที่ใกล้เคียงมีประสิทธิภาพ	Data 3.2.1 ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลาง จำแนกตามลุ่มน้ำ และพื้นที่ใกล้เคียง					สำนักงานชลประทานที่ 8	
		Data 3.2.2 ปริมาณน้ำฟ้า					สำนักงานอุตุนิยมวิทยา	
		Data 3.2.3 จำนวนบ่อบาดาลภาครัฐและเอกชนทั้งหมด					กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	
CSF 3.3 การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ	KPI 3.3.1 การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะมีประสิทธิภาพ	Data 3.3.1 จำนวนสถานีเตือนภัยลุ่มน้ำกัดเซาะ ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ จำแนกตามจังหวัด และลุ่มน้ำ					สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, สำนักงานทรัพยากรธรณีวิทยา, สำนักงานเจ้าท่า	
		Data 3.3.2 จำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงจำแนกตามเขตการปกครอง					สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ได้มาเป็นแผนที่

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการ เก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.4 สร้างมีส่วนร่วมใน ทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการ บริหารจัดการน้ำร่วมกัน	KPI 3.4 ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการน้ำร่วมกัน	Data 3.4.1 จำนวนกิจกรรมที่เกิด ความร่วมมือในการบริหาร จัดการน้ำร่วมกัน					สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา, สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด นครราชสีมา, นายอำเภอ	

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

การบริหารจัดการน้ำซึ่งเป็นประเด็นปัญหาสำคัญอีกชนิดหนึ่งภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 อยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่หายไป (Data Gap Analysis) และนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต่อไปในอนาคต

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

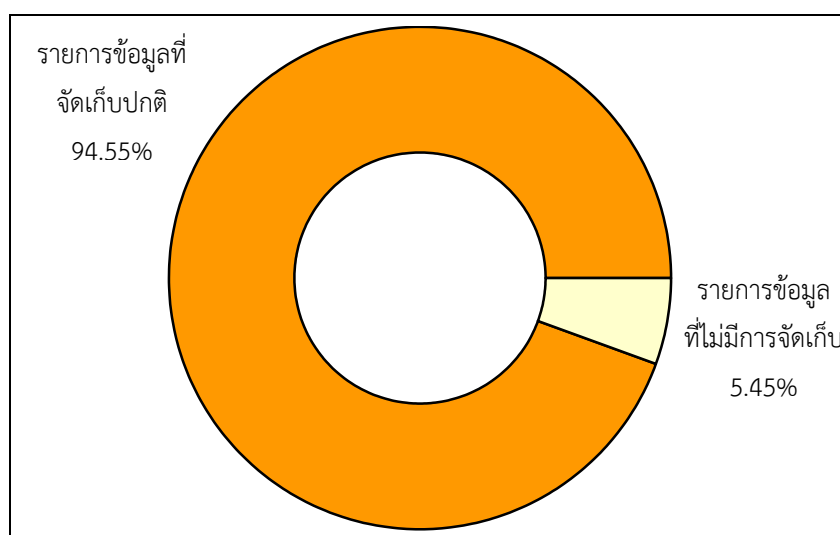
4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมแบบครบวงจร เพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley) ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ข้าวหอมมะลิปลอดภัย มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 55 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 52 รายการ คิดเป็นร้อยละ 94.55

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.45

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

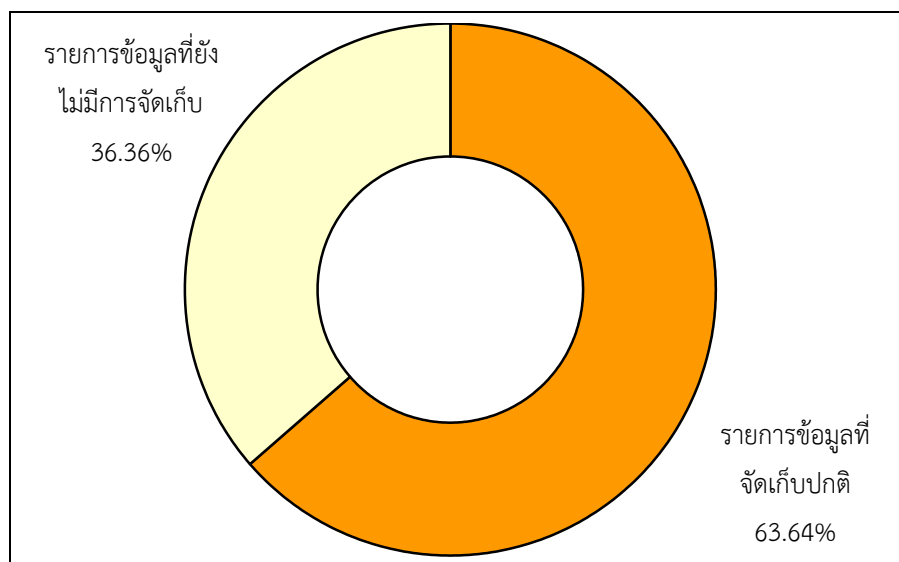
และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ มีการยกร่างแผนผังรายการสถิติทางการแล้ว พบว่ามีรายการข้อมูลทั้งหมด 55 รายการ ซึ่งการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลคณะกรรมการสถิติจะได้ดำเนินงานต่อไปในอนาคต

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) คือ การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 44 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ คิดเป็นร้อยละ 63.64

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 16 รายการ คิดเป็นร้อยละ 36.36

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) มีการยกร่างแผนผังรายการสถิติทางการแล้ว พบว่ามีรายการข้อมูลทั้งหมด 38 รายการ ซึ่งการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลคณะกรรมการสถิติจะได้ดำเนินงานต่อไปในอนาคต

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนา

ในอนาคต

คณะทำงานและสำนักงานสถิติจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ครบทั้งหมดของผังสถิติทางการฯ ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

1) ขอความร่วมมือ ประสานงาน หน่วยงานต่างๆ ในการส่งข้อมูลเพิ่มเติม หรือส่งลิงค์ข้อมูลรายการที่แต่ละหน่วยงานจัดเก็บให้แก่สำนักงานสถิติจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเติมเต็มผังสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นให้ครบทั้งห่วงโซ่มูลค่า

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ (การเติมเต็ม data gap การลดความซ้ำซ้อน การประเมินคุณภาพข้อมูลจากคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด คณะทำงานสถิติระดับจังหวัด)

3) นำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล รายงานสถานการณ์ แนวโน้ม ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด

4) พัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค (การรวบรวมข้อมูลมหภาคที่จำเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น)

รวมทั้ง จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดนครราชสีมาไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ เป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ทั้งนี้ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญระดับจังหวัด โดยดำเนินการเกี่ยวกับ

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
- การจัดทำหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัด และผู้จัดเก็บข้อมูล
- การจัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับเจ้าของข้อมูล
- การจัดอบรม/ประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ

การประมวลผลข้อมูล และการใช้วิธีประสานงานในการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

ตารางที่ 20 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

งาน/โครงการ	2556			2557									2558		
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1. ศึกษายุทธศาสตร์ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการของจังหวัด ความต้องการใช้ข้อมูล ของผู้บริหารระดับพื้นที่ ประเด็นปัญหาของพื้นที่															
2. ศึกษา/รวบรวมข้อมูลของหน่วยงานต่างๆในจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (Review Stock)															
3. คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดเห็นชอบในหลักการ แนวทางการพัฒนาข้อมูล ตามแนวคิดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญของพื้นที่ (Critical Issue)															
4. คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดเห็นชอบในหลักการจัดทำข้อมูล และร่างผังสถิติทางการของ Product Champion/ Critical Issue ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด บนแนวทางการพัฒนาข้อมูลตามแนวคิด ห่วงโซ่คุณค่า Value Chain (VC)															
5. คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดเห็นชอบให้มีการแต่งตั้ง คณะทำงานสถิติระดับจังหวัด 4 ด้าน ตามประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการผลิตข้อมูลที่ขาดหาย Data Gap															

ตารางที่ 20 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

งาน/โครงการ	2556			2557									2558		
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
6. คณะทำงานสถิติระดับจังหวัดเห็นชอบในการจัดทำข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และร่างผังสถิติทางการของ Product Champion/ Critical Issue ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด และกำหนด หน่วยงานรับผิดชอบในการผลิตข้อมูลที่ขาดหาย Data Gap															
7. คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดเห็นชอบแผนพัฒนาสถิติระดับ จังหวัดนครราชสีมา															

บรรณานุกรม

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดนครราชสีมา, สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา. (2556).
แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ”
การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่าง
ยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

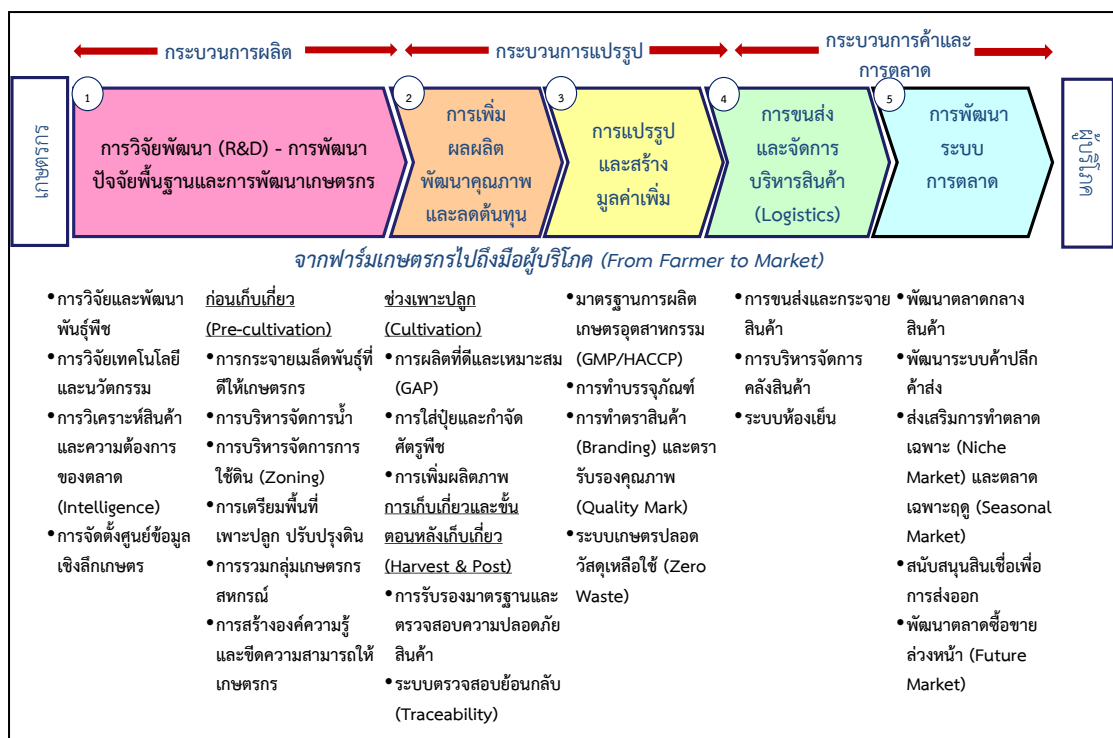
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

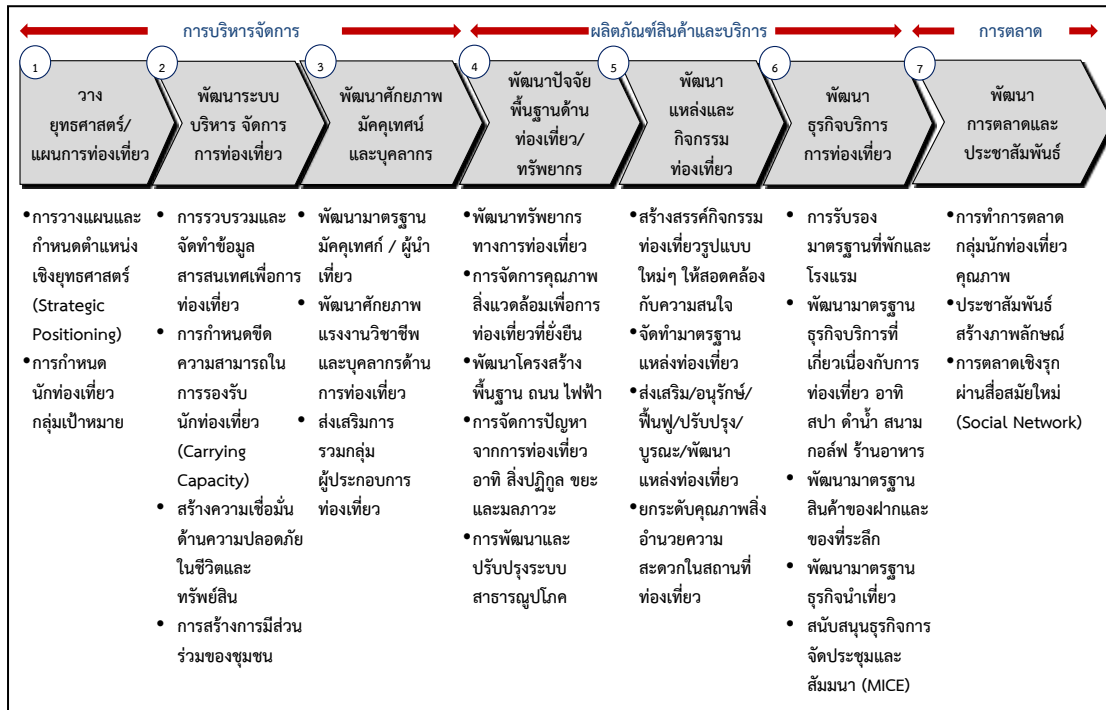
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

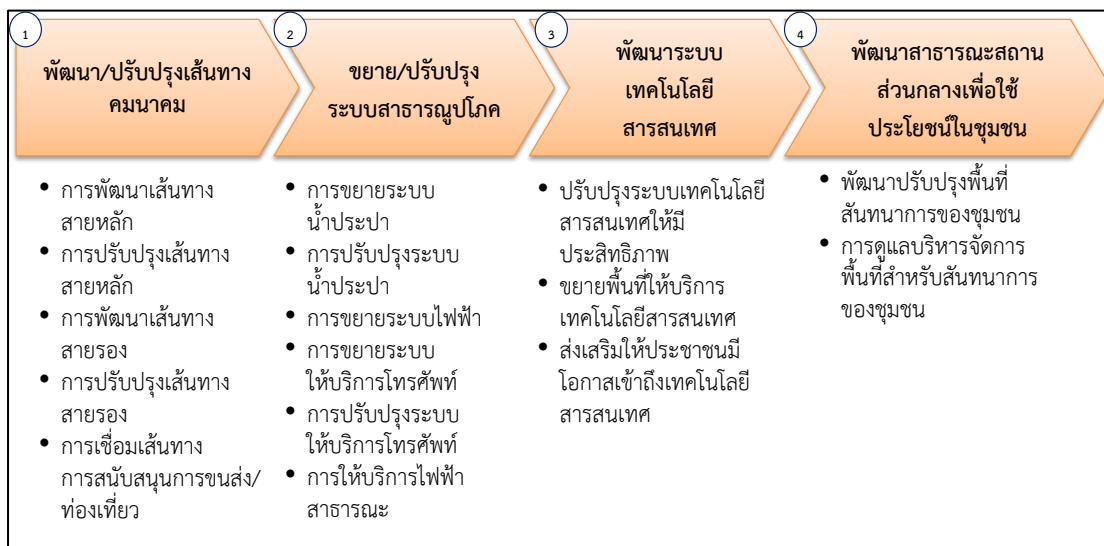
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

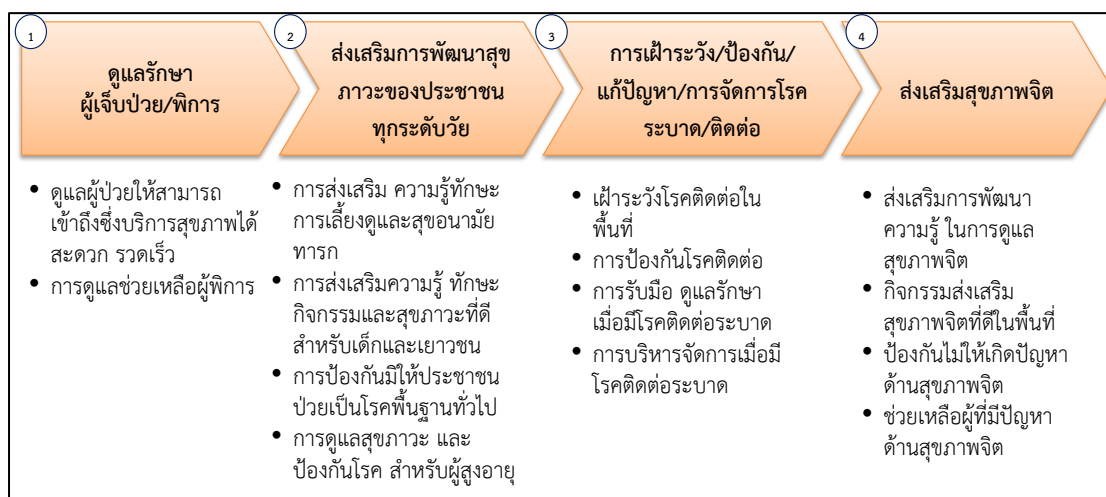
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

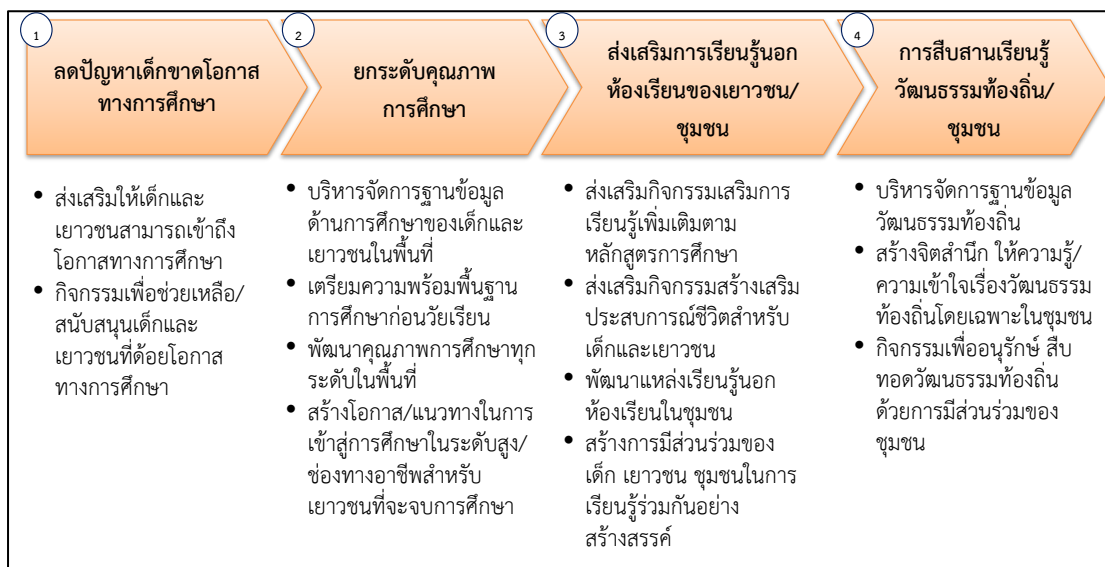
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

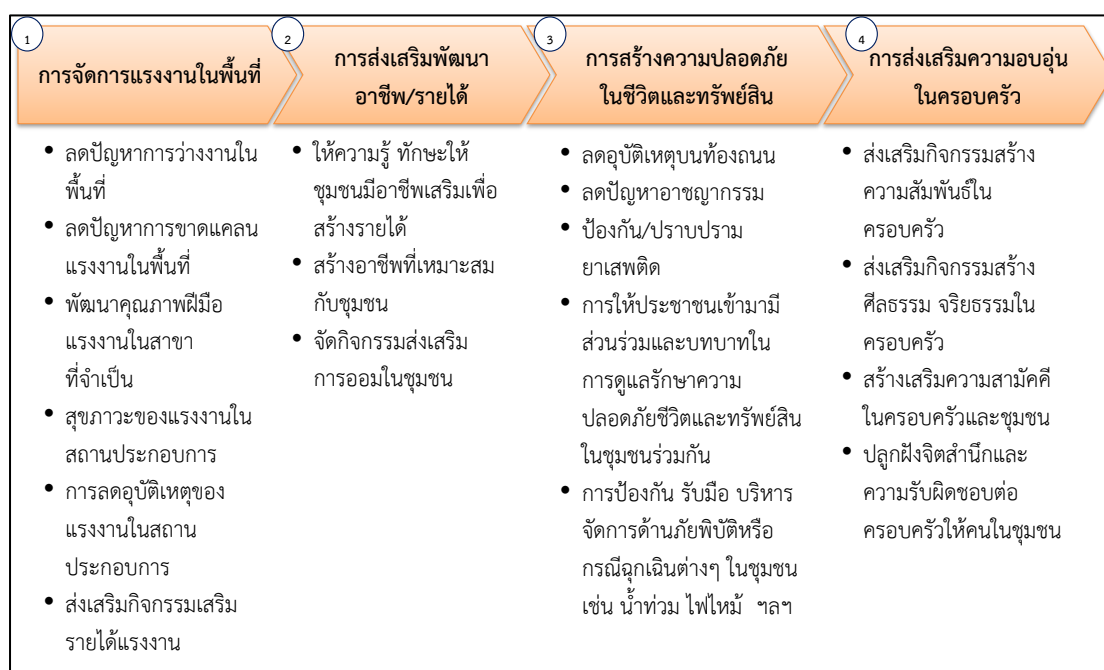
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

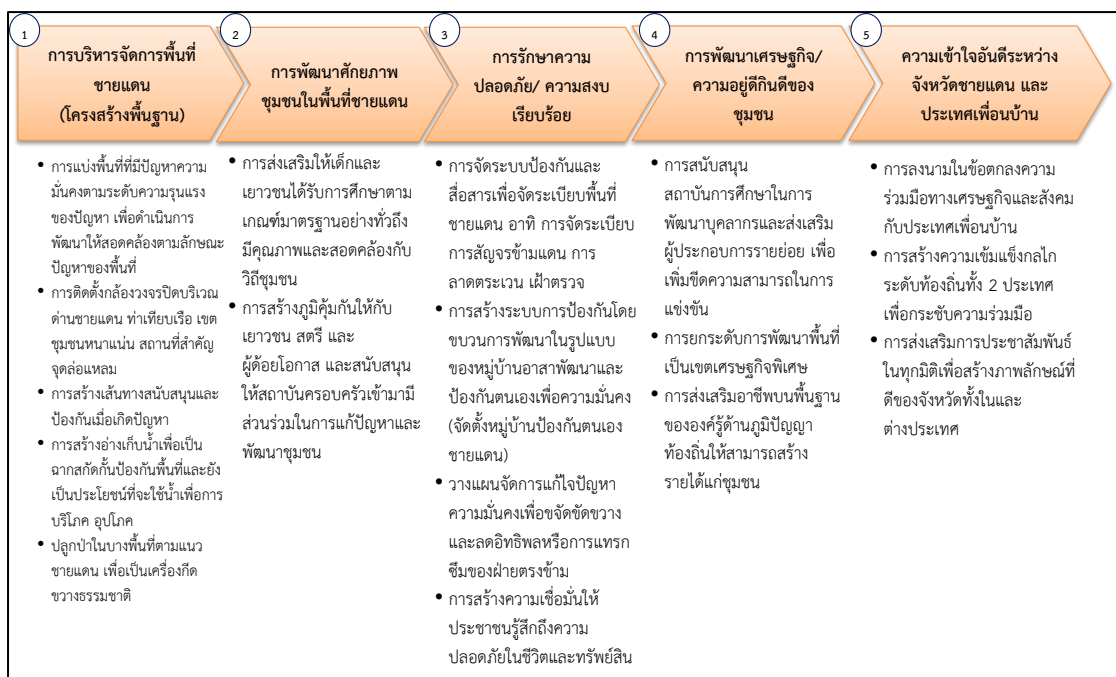
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

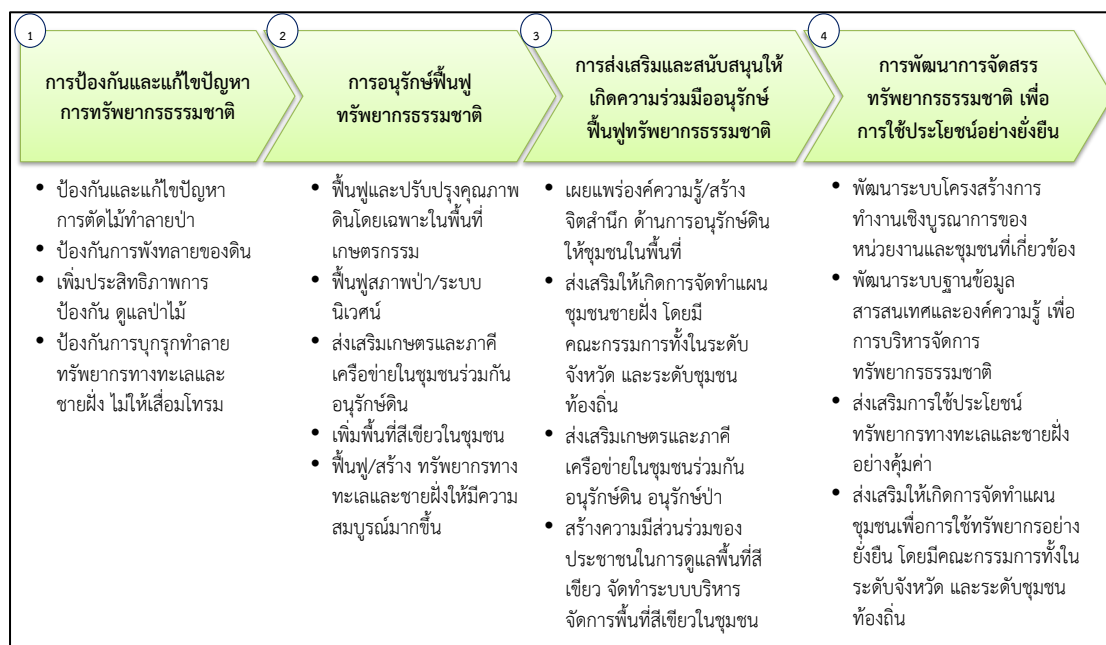
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

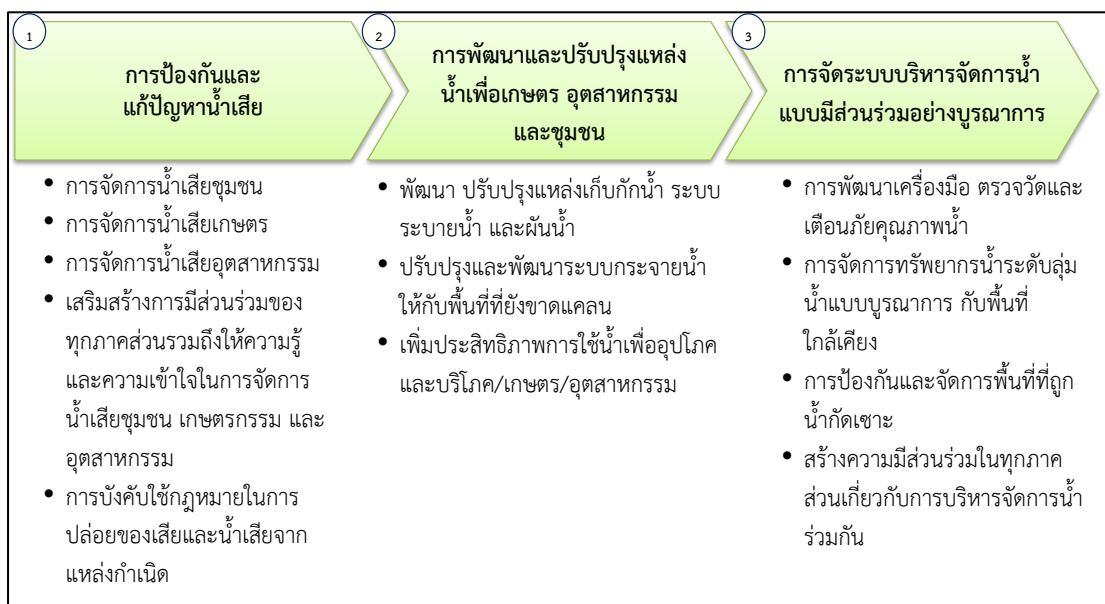
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

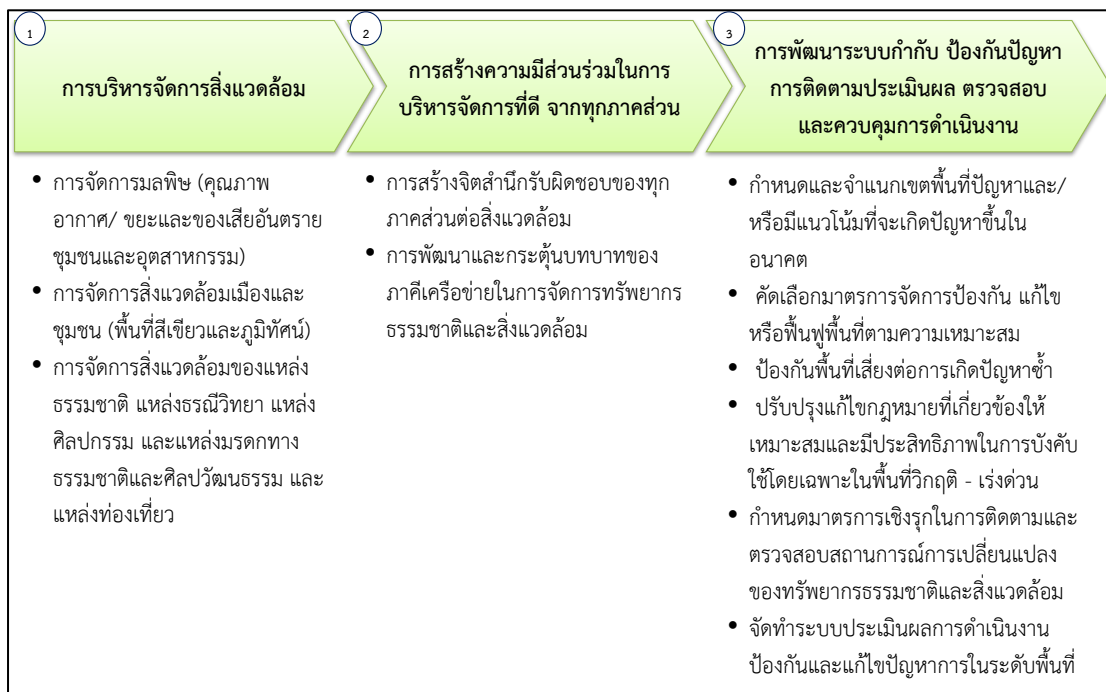
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)

☐ .doc, docx	☐ .xls, .xlsx	☐ .csv	☐ .pdf	☐ .txt
☐ อื่นๆ (ระบุ)				
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)

☐ Oracle	☐ DB2	☐ MS SQL	☐ My SQL
☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)			
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

